

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 305

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 666 din 30 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal.....	2–9
	Decizia nr. 816 din 11 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, și ale art. 2 alin. (6 ¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente.....	10–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
199.	— Hotărâre privind declasificarea unor categorii de informații secrete de stat, emise de Ministerul Finanțelor Publice anterior anului 1990.....	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
269.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind aprobarea Procedurii pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice	14–29
618.	— Ordin al ministrului afacerilor externe privind ieșirea din vigoare a unui tratat internațional	29–30
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
358.	— Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general și Registrul special Instituției Financiare Nebancare a Societății ZAPLO IFN — S.A.	31
359.	— Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare a Societății SIGMA LEASING IFN — S.A.	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 666

din 30 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 2.048/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2161D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens reține că reglementarea condiției prevăzute în art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal reprezintă o concretizare a dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea fundamentală. Așadar, s-a apreciat că este necesară prevederea expresă a luării acordului infractorului pentru ca acesta să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în ipoteza în care instanța s-ar orienta la aplicarea unei pedepse sub supraveghere, tocmai pentru a se evita încălcarea dispozițiilor art. 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 42 din Legea fundamentală. Reține, de asemenea, că stabilirea condițiilor în care poate fi acordată o astfel de modalitate de individualizare a executării pedepsei reprezintă apanajul exclusiv al legiuitorului, iar instituirea condiției luării acordului infractorului nu este de natură să încalce independența sau imparțialitatea judecătorului, așa cum se apreciază în susținerea excepției. Arată, totodată, că acordarea acestei modalități de individualizare a executării pedepsei reprezintă o vocație, iar nu un drept al infractorului, prin urmare, în cauză, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.048/197/2016, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată din oficiu în apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov împotriva Sentinței penale nr. 589 din 31 martie 2017, pronunțată de Judecătoria

Brașov în Dosarul nr. 2.048/197/2016, prin care s-au dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și obligarea inculpatului la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității pe o perioadă de 90 de zile, în condițiile în care inculpatul a lipsit de la judecată și nu și-a dat acordul în acest sens.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea arată că, prin obligativitatea obținerii consimțământului inculpatului la prestarea unei munci în folosul comunității, anterior pronunțării asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, judecătorul cauzei este pus în situația de a se antepronunța cu privire la vinovăția inculpatului. Dispozițiile criticate îl obligă pe judecător să ceară acordul inculpatului pentru prestarea unei munci în folosul comunității înainte de a rămâne în pronunțare pe fondul cauzei, fapt care este de natură să afecteze imparțialitatea judecătorului, în special în cazurile în care inculpatul nu a recunoscut săvârșirea faptei de care este acuzat. Dacă inculpatul nu recunoaște săvârșirea faptei, întrebarea acestuia de către judecător cu privire la acordul său de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității poate conduce la ideea că judecătorul va dispune o soluție de condamnare în cauză. În acest fel, se apreciază că normele penale criticate aduc atingere dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituție.

6. Totodată, consideră că textul criticat aduce atingere dispozițiilor art. 124 alin. (3) din Constituție, în condițiile în care, în cazurile în care nu poate fi obținut acordul inculpatului pentru prestarea unei munci în folosul comunității, pentru că inculpatul este plecat din țară ori nu are cunoștință de proces, judecătorul nu poate pronunța decât o hotărâre de condamnare cu executarea efectivă a pedepsei, fapt care îngreșește excesiv dreptul judecătorului de a aprecia cu privire la modalitatea de individualizare a executării pedepsei. Or, imposibilitatea judecătorului de a face o individualizare a sancțiunii în funcție de toate criteriile reale și personale ce stau la baza individualizării pedepsei și obligativitatea aplicării exclusiv a unei pedepse cu executare efectivă, chiar și atunci când din motive neimputabile inculpatului acesta nu poate fi întrebător dacă este de acord cu prestarea muncii în folosul comunității, sunt de natură să aducă atingere independenței judecătorului. Apreciază că într-o derulare firească a procedurii ar fi trebuit ca judecătorul să poată aprecia mai întâi cu privire la vinovăția sau nevinovăția inculpatului, cu privire la sancțiunea aplicabilă și individualizarea modalității de executare a pedepsei și, ulterior, după ce s-a dispus o soluție care să conțină obligarea inculpatului la prestarea unei munci în folosul comunității să fie obținut acordul condamnatului pentru prestarea acesteia. În caz contrar, judecătorul este obligat, din cursul procesului, să facă demersuri pentru a întreba inculpatul cu privire la acest aspect, deși este posibil ca în urma pronunțării hotărârii nici să nu dispună în sarcina inculpatului obligația de a presta o muncă în folosul comunității.

7. În aceste condiții consideră că textul criticat aduce atingere și dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție care presupune, printre altele, dreptul la un judecător independent și imparțial. Or, dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt de natură să afecteze imparțialitatea judecătorului prin obligarea acestuia să analizeze un aspect referitor la sancțiunea pe care o va aplica în cauză, mai înainte de a se pronunța cu privire la vinovăția inculpatului, totodată, fiind afectată și independența judecătorului, prin îngrădirea excesivă a posibilității acestuia de a individualiza sancțiunea aplicată în cazurile în care inculpatul nu se prezintă în fața instanței pentru a-și da acordul cu privire la prestarea unei munci în folosul comunității.

8. De asemenea apreciază că dispozițiile legale criticate contravin art. 53 alin. (2) din Constituție, în condițiile în care, dacă inculpatul nu este prezent în instanță pentru a fi întrebat dacă își dă acordul la prestarea unei munci în folosul comunității, judecătorul este obligat să pronunțe o pedeapsă cu închisoarea cu executare efectivă, fapt care afectează grav libertatea persoanei. Instanța apreciază că această restrângere a libertății persoanei nu este proporțională cu scopul urmărit prin instituirea obligației de la art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal, care ar fi trebuit să fie o garanție a respectării art. 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale instituită în favoarea inculpatului. Prin prezumarea lipsei acordului inculpaților care nu sunt prezenți la judecarea cauzei, un text de lege, care are drept scop să protejeze un drept al inculpatului prevăzut de art. 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conduce, în final, la îngrădirea excesivă a unui alt drept fundamental al acestuia, respectiv cel prevăzut de art. 5 din aceeași convenție.

9. Totodată, susține că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție prin faptul că inculpații care uzează de dreptul de a nu se prezenta în fața instanței ori care nu se pot prezenta din motive obiective nu pot fi condamnați decât la pedepse cu executare efectivă. Pentru a adopta soluții diferite pentru persoane aflate în aceeași situație juridică ar trebui să existe temeiuri obiective. În lipsa unor astfel de temeiuri, adoptarea unor soluții diferite pentru persoane aflate în aceeași situație încalcă principiul egalității în fața legii. Or, în cazul de față nu s-ar putea susține că lipsa inculpaților de la proces, indiferent dacă are loc din motive subiective sau obiective, constituie un temei suficient pentru adoptarea unor soluții diferite cu privire la modalitatea de individualizare a executării pedepsei.

10. Invocă, totodată, Decizia nr. 1.354 din 12 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „cu acordul acestuia” cuprinsă în art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și sintagmele „numai dacă există consimțământul contravenientului”, „cu consimțământul contravenientului” și „după luarea consimțământului contravenientului” din art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (5) lit. b) și, respectiv, art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 privind desființarea închisorii contravenționale, sunt neconstituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Guvernul** consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată. În motivarea punctului său de vedere arată că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, „*infrațiunile, pedepsele și regimul executării acestora*” se reglementează prin lege organică, revenind astfel legiuitorului competența de a reglementa conținutul constitutiv al infrațiunilor, precum și tratamentul sancționator aplicat acestora. Precizează că rolul constituțional al instanțelor de judecată este acela de aplicare a legii, potrivit art. 124 din Constituție, din această perspectivă susținerea autoarei, potrivit căreia judecătorul ar trebui să facă o individualizare a modului de executare a pedepsei, fără limitările impuse de lege, fiind neîntemeiată. Reține că regimul pedepselor constituie o problemă de politică penală pe care organul legislativ este îndreptățit să o soluționeze în funcție de împrejurările existente în domeniul criminalității, iar alegerea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru ca instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere să devină aplicabilă nu este de natură a afecta caracterul legal al sancțiunii penale ori proporționalitatea acestora, odată ce atât limitele pedepselor aplicabile pentru toate tipurile de infracțiuni, cât și condițiile aplicabile sunt în mod expres prevăzute de lege, prin norme clare, accesibile și previzibile. În ceea ce privește necesitatea obținerii acordului inculpatului înainte de a dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere cu condiția prestării unei munci neremunerate în folosul comunității menționează că această soluție legislativă s-a impus având în vedere, pe de o parte, natura obligației în sine și imposibilitatea obiectivă de respectare a acesteia fără un acord prealabil al condamnatului și, pe de altă parte, tocmai necesitatea respectării principiului constituțional al interzicerii muncii forțate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal, cu denumirea marginală „*Condițiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere*”, având următorul conținut: „(1) *Instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiții: [...] c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității; [...]*”.

16. Autoarea excepției susține că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) și alin. (3) referitor la înfăptuirea justiției.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că suspendarea executării pedepsei sub supraveghere constituie un mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei, aplicat de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare. Această măsură de individualizare judiciară presupune suspendarea executării pedepsei închisorii pe durata unui termen de supraveghere, pe parcursul căruia persoana condamnată este supusă unui ansamblu de măsuri de supraveghere speciale și cerinței de a respecta anumite obligații, stabilite de instanța de judecată în baza legii. Aplicarea acestei instituții de drept penal este facultativă, fiind la latitudinea instanței să o dispună, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. Cu privire la condițiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere, reglementate în art. 91 din Codul penal, Curtea observă că acestea sunt condiții pozitive [art. 91 alin. (1) din Codul penal] și condiții negative [art. 91 alin. (3) din Codul penal].

18. Condițiile pozitive sunt cele prevăzute de art. 91 alin. (1) din Codul penal: a) pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani; b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare; c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității; d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

19. Așadar, în legătură cu persoana infractorului, condițiile în care instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere vizează activitatea infracțională trecută, precum și infracțiunea a cărei suspendare a executării urmează a fi dispusă de instanța de judecată, totodată, o condiție specială fiind aceea a manifestării acordului infractorului în fața instanței de judecată de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității. Curtea constată însă că instituirea acestei din urmă condiții în vederea dispunerii suspendării executării pedepsei sub supraveghere este determinată de introducerea unei noi obligații a condamnatului pe durata termenului de supraveghere, respectiv a obligației de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității în condițiile art. 93 alin. (3) din Codul penal.

20. În aceste condiții, față de susținerile autoarei excepției formulate în cauză, Curtea constată că manifestarea de către infractor a acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității constituie o condiție esențială pentru executarea obligației reglementate în art. 93 alin. (3) din Codul de procedură penală, în acord cu dispozițiile art. 42 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora „munca forțată este interzisă”, având în vedere că art. 42 alin. (2) lit. b) din Constituție statuează că „Nu constituie muncă forțată: [...] b) munca unei persoane condamnate, prestată în condiții normale, în perioada de detenție sau de libertate condiționată; [...]”, acestea din urmă fiind singurele excepții admise de legiuitorul constituant, cu relevanță în domeniul penal.

21. De altfel, Curtea constată că, în situația premisă reglementată la art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal, persoana condamnată nu se află în detenție, nefiind privată de libertate,

astfel că munca neremunerată în folosul comunității nu este prestată în perioada de detenție. Prin urmare, situația de excepție referitoare la munca prestată în perioada de detenție nu este incidentă în cauză.

22. De asemenea, Curtea reține că noțiunea de „libertate condiționată” folosită în art. 42 alin. (2) lit. b) din Constituție este sinonimă cu cea de „liberare condiționată” cuprinsă în art. 99—106 din Codul penal. Prin urmare, munca neremunerată a unei persoane condamnate nu poate fi considerată ca fiind forțată în termenul de supraveghere stabilit ca urmare a dispunerii liberării condiționate. Situația premisă reglementată la art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal nu vizează însă liberarea condiționată, ci dispunerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, astfel încât situația de excepție referitoare la munca prestată în perioada de libertate condiționată nu este incidentă în cauză. Prin urmare, Curtea constată că, în ipoteza dispunerii suspendării executării pedepsei sub supraveghere, orice muncă neremunerată în folosul comunității trebuie să fie calificată ca fiind forțată, în lipsa consimțământului infractorului.

23. Totodată, Curtea reține că, similar dispozițiilor constituționale precitate, art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește că „Nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie”, paragraful 3 lit. a) al articolului menționat statuând că „Nu se consideră «muncă forțată sau obligatorie» în sensul prezentului articol: a) orice muncă impusă în mod normal unei persoane supuse detenției în condițiile prevăzute de articolul 5 din prezenta Convenție sau pe durata libertății condiționate [...]”. Dispozițiile art. 4 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu reprezintă excepții de la interdicția impusă prin paragraful 2 al aceluiași articol ori limitări ale exercițiului dreptului garantat de art. 4 paragraful 2 din Convenție de a nu fi supus la muncă forțată ori obligatorie, ci delimitează conținutul acestui drept. Așadar, Curtea reține că, potrivit art. 4 paragraful 3 lit. a) din Convenție, numai munca impusă în mod normal unei persoane aflate în detenție, adică în condițiile prevăzute de art. 5 din Convenție sau în timpul cât se află în libertate condiționată, nu este considerată muncă forțată sau obligatorie.

24. Totodată, Curtea reține că, în jurisprudența sa, respectiv hotărârile din 7 iulie 2011 și din 9 februarie 2016, pronunțate în cauzele *Stummer împotriva Austriei*, paragrafele 116—119, respectiv *Meier împotriva Elveției*, paragrafele 62—65, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit că „art. 4 consacră una din valorile fundamentale ale societăților democratice. Primul său alineat nu prevede restricții, fiind astfel în contrast cu majoritatea clauzelor normative ale Convenției și ale Protocoloalelor nr. 1 și nr. 4, și, potrivit art. 15 paragraful 2 din Convenție, nu admite nicio derogare, chiar și în caz de pericol public care amenință viața națiunii (Hotărârea din 26 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Siliadin împotriva Franței* și Hotărârea din 7 ianuarie 2010, pronunțată în Cauza *Rantsev împotriva Ciprului și Rusiei*, paragraful 283). Art. 4 paragraful 2 din Convenție interzice «munca forțată sau obligatorie». Pentru a interpreta această dispoziție, Curtea a luat în considerare în cauzele anterioare convențiile Organizației Internaționale a Muncii relevante, care sunt obligatorii în aproape toate statele membre ale Consiliului Europei, în special Convenția nr. 29 din 1930 privind munca forțată (Hotărârea din 23 noiembrie 1983, pronunțată în Cauza *Van der Musselle împotriva Belgiei*, paragraful 32, și Hotărârea din 26 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Siliadin împotriva Franței*, paragraful 115). Curtea a

constatat în cauzele amintite că exista o asemănare izbitoare, care nu era întâmplătoare, între art. 4 paragraful 3 din Convenție și art. 2 paragraful 2 din Convenția nr. 29 a Organizației Internaționale a Muncii. Primul alineat al acestei ultime dispoziții prevede că, «*în sensul*» Convenției nr. 29, expresia «*muncă forțată sau obligatorie*» desemnează «*orice muncă sau serviciu pretins unui individ sub amenințarea unei pedepse oarecare și pentru care numitul individ nu s-a oferit de bună voie*» (Hotărârea din 26 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Siliadin împotriva Franței*, paragraful 116). Curtea a considerat că această definiție ar putea constitui un punct de plecare pentru interpretarea art. 4 din Convenție, adăugând că este important să nu se piardă din vedere nici caracteristicile particulare ale acestuia, nici caracterul său de instrument viu, care trebuie interpretat «*în lumina condițiilor de viață actuale și a concepțiilor predominante în zilele noastre în statele democratice*» (Hotărârea din 23 noiembrie 1983, pronunțată în Cauza *Van der Mussele împotriva Belgiei*, paragraful 32). Curtea a observat structura specifică a art. 4 din Convenție, al cărui alineat 3 nu are scopul de a «*limita*» exercitarea dreptului garantat de alin. 2, ci de a «*delimita*» însuși conținutul acestui drept, deoarece formează un întreg împreună cu alin. 2 și indică ceea ce nu se consideră a reprezenta «*muncă forțată sau obligatorie*». Astfel, alin. 3 contribuie la interpretarea alin. 2. Cele patru alineate, dincolo de diversitatea lor, sunt fundamentate pe ideile majore de interes general, de solidaritate socială și de normalitate (Hotărârea din 23 noiembrie 1983, pronunțată în Cauza *Van der Mussele împotriva Belgiei*, paragraful 38, Hotărârea din 18 iulie 1994, pronunțată în Cauza *Karlheinz Schmidt împotriva Germaniei*, paragraful 22, și Hotărârea din 20 iunie 2006, pronunțată în Cauza *Zarb Adami împotriva Maltei*, paragraful 44).»

25. În același fel, Curtea constată că dispozițiile art. 8 paragraful 3 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974, prevăd că „*Nimeni nu va putea fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie*”, art. 8 paragraful 3 lit. c) pct. (i) stabilind că „*c) nu se consideră «muncă forțată sau obligatorie» în sensul prezentului paragraf: (i) orice muncă sau serviciu, neindicate în alineatul b), cerute în mod normal unui individ deținut în virtutea unei decizii legale a justiției sau eliberat condiționat în urma unei asemenea decizii*”.

26. De asemenea, „*munca forțată sau obligatorie*”, potrivit art. 2 paragraful 1 din Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, ratificată prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial nr. 4 din 18 ianuarie 1958, „*va însemna orice muncă sau serviciu pretins unui individ sub amenințarea unei pedepse oarecare, și pentru care numitul individ nu s-a oferit de bună voie*”, totodată, „*termenul «muncă forțată sau obligatorie» nu va cuprinde, în sensul prezentei convenții: c) orice muncă sau serviciu pretins unui individ ca urmare a unei condamnări pronunțate printr-o hotărâre judecătorească, cu condiția ca această muncă sau serviciu să fie executat sub supravegherea și controlul autorităților publice și ca numitul individ să nu fie cedat sau pus la dispoziția unor particulari, societăți sau unor persoane morale private.*” [art. 2 paragraful 2 lit. c) din Convenția nr. 29/1930].

27. În aceste condiții, Curtea constată că norma penală criticată, potrivit căreia instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere numai dacă, printre alte condiții, infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă

neremunerată în folosul comunității, este conformă cu dispozițiile constituționale și din actele internaționale precitate. Cu alte cuvinte, obligarea infractorului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, fără acordul acestuia, pe perioada de supraveghere, este contrară dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Constituția României, art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 8 paragraful 3 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 2 paragraful 1 din Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie, atât timp cât munca prestată cu ocazia suspendării executării pedepsei sub supraveghere nu se încadrează în cele două ipoteze reglementate expres în art. 42 alin. (2) lit. b) din Constituția României, art. 4 paragraful 3 lit. a) din Convenție, art. 8 paragraful 3 lit. c) pct. (i) din Pact și art. 2 paragraful 2 lit. c) din Convenția nr. 29/1930, respectiv munca unei persoane condamnate prestată în perioada de detenție sau de liberare condiționată (în același sens, Decizia Curții Constituționale nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată la Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragrafele 317—321).

28. De altfel, realizând un studiu de drept comparat, Curtea observă că în numeroase state europene efectuarea unei munci neremunerate în folosul comunității, respectiv efectuarea unei „*munci de interes general*” — în situația suspendării executării pedepsei sub supraveghere, a suspendării condiționate a executării pedepsei, a suspendării procesului cu punerea sub probațiune, a substituirii/înlocuirii pedepsei amenzii sau închisorii ori ca pedeapsă principală sau complementară — se dispune de către instanță doar cu consimțământul condamnatului/infractorului.

29. Astfel, în Albania, art. 63 din Codul penal prevede că, în situația suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța poate dispune, cu consimțământul condamnatului, efectuarea muncii neremunerate în folosul comunității. În Andora, conform art. 49 alin. 1 din Codul penal, munca în folosul comunității constă într-o prestare neremunerată de servicii de utilitate publică în favoarea statului, altor instituții publice, asociațiilor sau fundațiilor, care necesită întotdeauna consimțământul prealabil al condamnatului. Art. 61 prevede că, prin sentință sau printr-o rezoluție ulterioară motivată, tribunalul poate suspenda condiționat executarea pedepselor privative sau restrictive de libertate impuse condamnaților mai puțin periculoși, prevăzând obligația acestora de a nu mai comite infracțiuni în perioada de probă. Art. 62 reglementează o versiune mai restrictivă a acestei măsuri, în care tribunalul poate impune condamnatului obligații suplimentare. Măsurile de control monitorizat nu pot fi impuse fără consimțământul condamnatului, regulă care este valabilă și pentru efectuarea de muncă în folosul comunității. Art. 65 reglementează substituirea pedepselor cu închisoare ușoare cu un regim de executare mai lejer. Tribunalul poate înlocui cu muncă în folosul comunității pedepsele de până la 3 ani. Substituirea cu munca în folosul comunității poate fi decisă motivat de tribunal și în cazul altor forme de restrângere a libertății, cum ar fi arestul la domiciliu. În Armenia, art. 54 din Codul penal definește munca în folosul comunității ca fiind executarea de activitate autorizată, neremunerată și utilă societății de către o persoană condamnată în timpul său liber, în conformitate cu dispozițiile autorităților locale. Munca în folosul comunității este decisă ca alternativă la pedeapsa închisorii, cu consimțământul scris al persoanei care urmează să fie

condamnată, dat înainte de pronunțarea sentinței. În Belgia, conform art. 375 din Codul penal, pentru infracțiunile mai puțin grave, judecătorul poate pronunța o pedeapsă de muncă în folosul comunității, precizând în sentință și suma amenzii sau durata închisorii care va fi executată în cazul nerespectării obligațiilor. Această pedeapsă poate fi aplicată la inițiativa judecătorului, a procurorului sau a inculpatului. Munca în folosul comunității poate fi impusă numai cu consimțământul informat al inculpatului, exprimat direct sau prin intermediar. În Bosnia și Herțegovina, art. 44 alin. 1 din Codul penal stipulează că instanța poate dispune, cu consimțământul condamnatului, ca pedeapsa cu închisoarea sub un an să fie înlocuită cu munca în folosul comunității. În Croația, art. 43 alin. 2 din Codul penal stipulează că, în cazurile în care amenda penală nu poate fi plătită, instanța va decide, cu consimțământul condamnatului, substituirea acestei pedepse cu munca în folosul comunității. Alin. 3 precizează că atunci când persoana condamnată nu consimte sau nu efectuează munca în folosul comunității, ea va fi substituită cu închisoarea. De asemenea, art. 55 alin. 1 prevede că instanța poate substitui pedepsele cu amenda penală sau cu închisoarea de până la un an cu munca în folosul comunității, însă numai dacă are consimțământul condamnatului, potrivit alin. 4. Art. 55 alin. 9 precizează că această muncă este neremunerată. În Estonia, art. 69 din Codul penal prevede posibilitatea instanței de a substitui pedeapsa închisorii până la 2 ani cu munca neremunerată în folosul comunității, cu consimțământul condamnatului. Dacă acesta nu efectuează munca sau nu își îndeplinește obligațiile, instanța poate dispune executarea pedepsei cu închisoarea sau poate lua alte măsuri. Dacă persoana condamnată comite o nouă infracțiune, pentru care este dispusă pedeapsa închisorii, la aceasta se va adăuga și partea neexecutată din sentința de muncă în folosul comunității, transformată în zile de închisoare. Conform art. 70 alin. 1, dacă persoana condamnată nu plătește amenda penală, instanța trebuie să substituie această pedeapsă cu închisoarea sau, dacă are consimțământul condamnatului, cu munca în folosul comunității. În Finlanda, secțiunea 11 din capitolul 6 al Codului penal prevede posibilitatea instanței de a substitui pedeapsa închisorii până la 8 luni cu munca în folosul comunității, cu consimțământul condamnatului. În Franța, art. 131-4-1 din Codul penal reglementează posibilitatea judecătorului de a pronunța pedeapsa de constrângere penală pentru delictelor pedepsite cu cel mult 5 ani închisoare. Constrângerea penală impune condamnatului obligația de a se supune, sub supravegherea judecătorului responsabil cu executarea pedepselor, pentru o perioadă fixată de instanță, unor măsuri de control și asistență, precum și unor obligații și interdicții speciale destinate prevenirii recidivei. Printre acestea se poate regăsi obligația de a efectua o muncă de interes general, în condițiile prevăzute de art. 131-8. Instanța fixează, de asemenea, durata maximă a pedepsei cu închisoare aplicată condamnatului în cazul nerespectării obligațiilor și interdicțiilor impuse acestuia. În cursul executării constrângerii penale, obligațiile și interdicțiile, precum și măsurile de asistență pot fi modificate, suprimate sau completate de către judecătorul responsabil cu executarea pedepselor. Art. 131-8 stipulează că instanța poate dispune, în locul închisorii, pentru delictelor, efectuarea de către condamnat a unei munci de interes general, cu consimțământul acestuia. Această măsură nu poate fi luată cu privire la inculpatul care nu este prezent la ședință decât dacă

acesta și-a transmis acordul în scris prin avocatul său. Înainte de pronunțarea sentinței, președintele instanței trebuie să îl informeze pe inculpat cu privire la dreptul său de a refuza executarea muncii de interes general. În Georgia, potrivit art. 73, în cazul condamnaților pentru infracțiuni mai puțin grave, care nu au cauzat probleme disciplinare, după executarea unei fracțiuni din pedeapsă, Consiliul Local al Ministerului Executării Pedepselor și Asistenței Legale poate substitui sentința de închisoare cu o sentință mai blândă, cum ar fi măsurile de restrângere a libertății sau munca în folosul comunității (aceasta din urmă numai cu consimțământul condamnatului). În Luxemburg, art. 22 din Codul penal stipulează că instanța poate dispune, în cazul infracțiunilor pasibile de pedeapsa închisorii sub 6 luni, efectuarea de către condamnat a unei munci neremunerate în folosul comunității, cu titlu de pedeapsă principală. Această măsură nu poate fi luată cu privire la un inculpat care nu este prezent la ședință. Înainte de pronunțarea sentinței, președintele instanței trebuie să îl informeze pe inculpat cu privire la dreptul său de a refuza executarea muncii în folosul comunității. În Malta, art. 28G din Codul penal prevede că, în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța poate da un ordin de muncă în folosul comunității și face trimitere la art. 11 din Legea probațiunii, care se aplică în asemenea situații. Această dispoziție stabilește că ordinul menționat poate fi emis atunci când instanța consideră că pedeapsa cu închisoarea de până la 7 ani poate fi înlocuită cu munca neremunerată în folosul comunității. Totuși, ordinul menționat nu poate fi dat decât dacă condamnatul și-a exprimat consimțământul în acest sens și a semnat formularul legal. Înainte de a lua această hotărâre, instanța trebuie să-i explice persoanei condamnate consecințele acestei măsuri, atenționându-l că, dacă va comite altă infracțiune sau va încălca ordinul, va fi pasibil de condamnare pentru infracțiunea inițială. În Muntenegru, art. 39 alin. 6 din Codul penal prevede că, în caz de neplată la termen a amenzii penale, instanța trebuie să substituie această pedeapsă cu închisoarea. Cu consimțământul condamnatului, amenda poate fi substituită cu munca în folosul comunității, în conformitate cu alin. 7. Conform art. 41 alin. 1, munca în folosul comunității poate fi dispusă în cazul infracțiunilor pasibile de amendă sau închisoare până la 5 ani. Alin. 3 stipulează că această pedeapsă poate fi aplicată numai după exprimarea consimțământului condamnatului. Alin. 4 precizează că munca în folosul comunității este neremunerată, este benefică societății și nu vatămă demnitatea umană. Potrivit alin. 6, dacă persoana condamnată nu efectuează toată munca în folosul comunității care i-a fost atribuită, această pedeapsă trebuie substituită cu închisoarea. În Norvegia, secțiunea 48 din Codul penal reglementează posibilitatea înlocuirii pedepsei cu închisoarea până la un an cu munca în folosul comunității, însă numai cu consimțământul condamnatului. Secțiunea 52 prevede posibilitatea judecătorului de a decide prin hotărâre, la cerere, executarea totală sau parțială a sentinței alternative cu închisoarea în situațiile în care condamnatul își încalcă obligațiile sau comite altă infracțiune în perioada de probă. În Olanda, secțiunea 74 stipulează că, în cazul infracțiunilor pasibile de o pedeapsă cu închisoarea până la 6 ani, procurorul poate decide să nu trimită făptuitorul în instanță, ci să îi impună anumite condiții pe care trebuie să le respecte pentru a nu ajunge la proces. Printre aceste condiții se numără și munca în

folosul comunității, pentru care făptuitorul trebuie să își dea acordul. În Polonia, art. 75 alin. 1 din Codul penal stabilește că instanța judecătorească dispune executarea unei pedepse în cazul în care condamnatul, în timpul perioadei de probă, a săvârșit o infracțiune intenționată similară celei pentru care a fost condamnat. Alin. 2 prevede că instanța decide dacă să anuleze sau nu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă inculpatul încalcă grav ordinea juridică în timpul perioadei de probă, nu își respectă obligațiile impuse sau comite o infracțiune din culpă. În această din urmă situație, alin. 3a precizează că instanța poate să scurteze pedeapsa aplicată până la jumătate. De asemenea, în cazul discutat, art. 75a alin. 1 stabilește că, în loc de închisoare, instanța poate dispune în sarcina condamnatului obligația de a efectua muncă neplătită, în scopuri sociale, sau plata unei amenzi. Dacă este posibil, va fi audiată persoana condamnată (alin. 3). În cazul în care condamnatul evită și executarea acestor pedepse ori își ignoră obligațiile, alin. 5 menționează că instanța anulează măsura și ordonă executarea pedepsei privative de libertate. În Portugalia, art. 58 prevede posibilitatea tribunalului de a substitui pedeapsa cu închisoarea sub 2 ani cu munca în folosul comunității, cu consimțământul condamnatului. Munca în folosul comunității constă în furnizarea de servicii gratuite statului, altor persoane juridice de drept public sau entităților private pe care instanța le consideră de interes public. În Serbia, art. 52 alin. 1 precizează că munca în folosul comunității poate fi impusă inculpaților care au comis fapte pasibile de o pedeapsă cu închisoarea până la 3 ani sau cu amenda penală. Potrivit alin. 2, munca în folosul comunității este neremunerată, este benefică societății și nu ofensează demnitatea umană. Alin. 4 statuează că această măsură nu poate fi dispusă fără consimțământul infractorului. În Slovacia, secțiunea 54 din Codul penal stabilește că instanța poate pronunța, cu consimțământul inculpatului, o sentință de muncă în folosul comunității pentru infracțiunile pasibile de o pedeapsă cu închisoarea până la 5 ani. Secțiunea 55 alin. 3 stipulează că persoana condamnată trebuie să efectueze munca personal, în timpul său liber și fără să primească vreo plată. În Spania, art. 49 din Codul penal consacră posibilitatea impunerii pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității, cu consimțământul condamnatului. Dacă serviciile sociale ale penitenciarului constată că munca nu este îndeplinită corespunzător, ele trebuie să trimită un raport judecătorului delegat cu executarea pedepsei, care poate dispune ca situația să fie remediată chiar de penitenciarul respectiv, poate trimite condamnatul să execute pedeapsa în altă instituție penală sau poate constata că sentința nu a fost executată. Dacă se constată încălcarea obligațiilor, se va aplica art. 468, care prevede o pedeapsă cu închisoarea între 6 luni și un an pentru nerespectarea obligațiilor dintr-o sentință penală. Art. 53 alin. 1 statuează că, în caz de neplată a amenzii penale, condamnatul este pasibil de o pedeapsă cu închisoarea, care poate fi executată sub forma monitorizării electronice sau prin muncă în folosul comunității, dispusă de judecător sau instanță cu consimțământul condamnatului. În Suedia, secțiunea 1 din capitolul 27 al Codului penal prevede că instanța poate pronunța o sentință cu suspendare atunci când consideră că amenda ar fi insuficientă. Secțiunea 2a stipulează că acest gen de sentință poate fi combinat cu munca neremunerată în folosul comunității, cu consimțământul condamnatului. În această situație, instanța trebuie să menționeze în sentință durata pedepsei cu

închisoarea care ar fi fost impusă dacă ar fi fost aleasă această sancțiune. Dacă există motive în acest sens, poate fi dispusă, la cererea procurorului, modificarea condițiilor muncii în folosul comunității sau încetarea acesteia. În Turcia, art. 50 alin. 1 din Codul penal prevede posibilitatea instanței de a substitui închisoarea pe termen scurt cu amenda penală, obligația de despăgubire a victimei, admiterea într-o instituție educațională, restrângerea libertății de mișcare și de acțiune, confiscarea permisului de conducere, interzicerea desfășurării anumitor activități sau munca în folosul comunității (aceasta din urmă numai cu consimțământul condamnatului).

30. Așadar, potrivit legislației penale a statelor europene menționate, efectuarea de către infractor a unei munci neremunerate în folosul comunității/a unei munci de interes general poate fi dispusă de instanță, inclusiv în ipoteza suspendării executării pedepsei sub supraveghere, numai cu consimțământul acestuia. Mai mult, Curtea observă că în țări precum Franța ori Luxemburg se reglementează expres faptul că munca de interes general/munca în folosul comunității nu poate fi dispusă cu privire la infractorul care nu este prezent în ședință, președintele instanței fiind obligat — în Luxemburg — să îl informeze pe inculpat cu privire la dreptul său de a refuza executarea muncii în folosul comunității.

31. În prezenta cauză, autoarea excepției susține că norma penală criticată aduce atingere dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție care presupune, printre altele, dreptul la un judecător independent și imparțial, în condițiile în care afectează, pe de o parte, independența judecătorului, prin îngrădirea excesivă a posibilității acestuia de a individualiza sancțiunea aplicată în cazurile în care inculpatul nu se prezintă în fața instanței pentru a-și da acordul cu privire la prestarea unei munci în folosul comunității și, pe de altă parte, imparțialitatea judecătorului, prin obligarea acestuia să analizeze un aspect referitor la sancțiunea pe care o va aplica în cauză, mai înainte de a se pronunța cu privire la vinovăția inculpatului.

32. Cât privește independența judecătorului, Curtea reține că aceasta se referă, pe de o parte, la instanța judecătorească ca întreg, iar, pe de altă parte, la fiecare judecător, în general, problema independenței fiind necesar a se analiza sub două aspecte, funcțională și personală. Independența personală vizează statutul care trebuie să i se asigure, prin lege, judecătorului, iar independența funcțională presupune, pe de o parte, ca organele care judecă să fie adecvate, adică să nu aparțină executivului sau legislativului, iar, pe de altă parte, instanțele judecătorești să fie independente în exercitarea funcțiilor lor, deci să nu fie supuse ingerințelor din partea puterii legislative, puterii executive sau justițiabililor.

33. În ceea ce privește individualizarea sancțiunilor de drept penal, Curtea reține că aceasta poate fi, pe de o parte, legală — revine legiuitorului, care stabilește normativ pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal, prin fixarea unor limite minime și maxime ale fiecărei pedepse, care să corespundă în abstract importanței valorii sociale ocrotite prin săvârșirea faptei incriminate, iar, pe de altă parte, judiciară — pe care o realizează judecătorul în cadrul limitelor stabilite de lege.

34. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat importanța individualizării legale a sancțiunilor de drept penal prin aceea că legiuitorul nu poate să confere judecătorului o libertate absolută în stabilirea pedepsei concrete, întrucât ar exista riscul unei interpretări și aplicări arbitrare a pedepsei. Pe de altă parte,

Curtea a apreciat că, în reglementarea sancțiunilor de drept penal de către legiuitor, trebuie stabilit un echilibru între dreptul fundamental, care face obiectul limitării impuse de sancțiune, și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea. Curtea a reținut, de asemenea, că legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar. Prin individualizarea legală, legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate — minimul și maximul special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului (în acest sens, Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015, paragrafele 38 și 39, Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 28 iulie 2016, paragraful 24, și Decizia nr. 250 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 18 iulie 2017, paragraful 25).

35. De asemenea, Curtea a reținut că, în activitatea de judecată, judecătorii nu sunt independenți față de lege, iar, potrivit art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală, aceștia „se supun numai legii”. Textul constituțional precitat raportat la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora „nimeni nu este mai presus de lege”, și ale art. 124 alin. (1), care stabilesc că „Justiția se înfăptuiește în numele legii”, fixează poziția justiției, a judecătorului față de lege. Totodată, Curtea a observat că, potrivit normelor procesual penale ale art. 2, „procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege” și „nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii” [art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală]. Cu alte cuvinte, judecătorul nu creează legea, ci o aplică la speța concretă. Competența judecătorului implică nu numai identificarea normei aplicabile și analiza conținutului său, ci și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit. Organul legislativ, emitent al normei juridice, poate fi însă mai restrictiv, obligându-l pe judecător să fie mai apropiat de lege, ori poate prefera, ținând seama de diversitatea și complexitatea relațiilor sociale, o redactare generală a legii (a se vedea Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, paragraful 42, Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, paragraful 25 și Decizia nr. 250 din 25 aprilie 2017, paragraful 26).

36. Curtea reamintește că suspendarea executării sub supraveghere constituie o măsură de individualizare judiciară a pedepsei închisorii — din punctul de vedere al executării acesteia — care permite instanței de judecată ca, prin hotărârea de condamnare, să suspende executarea efectivă, prin priver de libertate, a pedepsei închisorii aplicate condamnatului, pe durata unui termen de supraveghere, pe parcursul căruia persoana condamnată să fie supusă unui ansamblu de măsuri de supraveghere și obligații. Totodată, Curtea reține că reglementarea condițiilor suspendării executării pedepsei sub supraveghere intră în atribuțiile organului legiuitor, Parlamentul, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Așa fiind, Curtea constată că, prin reglementarea condițiilor prevăzute în art. 91 alin. (1) din Codul penal, în care instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, inclusiv

aceea a manifestării de către infractor a acordului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere. Condiționarea dispunerii de către instanță a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, prin norma penală criticată, reprezintă o opțiune de politică legislativă ce nu poate fi considerată ca neconstituțională, neaducând atingere vreunei prevederi din Constituție, mai mult norma criticată fiind în acord cu dispozițiile art. 42 alin. (1) din Legea fundamentală.

37. În aceste condiții, Curtea constată că susținerea autoarei potrivit căreia norma penală aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (3), privitoare la independența judecătorilor, este neîntemeiată, deoarece judecătorii nu pot fi independenți față de lege. Individualizarea judiciară a pedepsei, pe care ei sunt chemați să o înfăptuiască, poate avea loc doar în cadrul individualizării legale, care este opera legiuitorului. Or, Curtea reține că tocmai în cadrul individualizării legale au fost instituite condițiile în care suspendarea executării pedepsei poate fi dispusă și pe care judecătorii sunt obligați să le aplice în strictă conformitate cu legea.

38. În ceea ce privește susținerea autoarei potrivit căreia norma legală este contrară dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (2) privind imparțialitatea justiției, Curtea reține că instanța de la Strasbourg, în jurisprudența sa, face distincție între „imparțialitatea obiectivă” și „imparțialitatea subiectivă”, statuând, de pildă, în Hotărârea din 5 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Micallef împotriva Maltei*, paragrafele 93, 95 și 99, faptul că imparțialitatea denotă în mod normal lipsa prejudecății sau părtinirii, iar existența sau absența acesteia se poate verifica în mai multe moduri. Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, existența imparțialității pentru buna aplicare a art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se stabilește în baza unui demers subiectiv, în cadrul căruia se acordă atenție convingerilor personale și comportamentului unui judecător — cu alte cuvinte, dacă judecătorul a dat dovadă de prejudecăți personale sau părtinire într-o cauză ori în temeiul unui demers obiectiv, în cadrul căruia se verifică dacă instanța în sine și, printre alte aspecte, compunerea acesteia prezintă suficiente garanții pentru excluderea oricărei îndoieli legitime în legătură cu imparțialitatea acesteia (a se vedea Hotărârea din 24 februarie 1993, pronunțată în Cauza *Fey împotriva Austriei*, paragrafele 27, 28 și 30, și Hotărârea din 21 decembrie 2000, pronunțată în Cauza *Wettstein împotriva Elveției*, paragraful 42). În marea majoritate a cauzelor având ca obiect problema imparțialității, instanța de contencios european al drepturilor omului s-a axat pe demersul obiectiv. Cu toate acestea, nu există o delimitare ermetică între imparțialitatea subiectivă și imparțialitatea obiectivă, deoarece comportamentul unui judecător poate nu doar să genereze îndoieli justificate din punct de vedere obiectiv cu privire la imparțialitatea sa, din punctul de vedere al unui observator extern (demers obiectiv), ci poate viza și chestiunea opiniei personale (demers subiectiv) [a se vedea Hotărârea din 15 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*, paragraful 119]. În consecință, în unele cauze în care poate fi dificilă găsirea unor dovezi care să infirme prezumția de imparțialitate subiectivă a judecătorului, cerința privind imparțialitatea obiectivă conferă o garanție suplimentară importantă (a se vedea Hotărârea din 10 iunie 1996, pronunțată în Cauza *Pullar împotriva Regatului Unit*, paragraful 32). Mai mult, pentru ca instanțele să poată insufla

populației încrederea indispensabilă, este necesar să se țină seama de considerentele de organizare internă [Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30 lit. (d)]. Totodată, existența unor proceduri naționale pentru a garanta imparțialitatea, și anume a unor norme privind recuzarea judecătorilor, constituie un factor relevant. Aceste norme denotă preocuparea legiuitorului național pentru a elimina orice îndoială privind imparțialitatea judecătorului sau instanței în cauză și constituie o încercare de a asigura imparțialitatea prin eliminarea cauzelor acestor preocupări. Pe lângă asigurarea absenței unei părtiniri reale, acestea sunt menite să elimine orice aparență de parțialitate și astfel să contribuie la promovarea încrederii pe care instanțele dintr-o societate democratică trebuie să o insuflă populației (Hotărârea din 15 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Mezmaric împotriva Croației*, paragraful 27).

39. Din această perspectivă, Curtea constată că, în cauză, ceea ce se pune în discuție de către însuși judecătorul este așa-numita „imparțialitate subiectivă”, aparența de parțialitate raportat la comportamentul judecătorului, îndoiala legitimă în legătură cu imparțialitatea acestuia pe care norma penală criticată ar genera-o prin cerința de a obține acordul infractorului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității anterior analizei cu privire la vinovăția acestuia. Curtea nu poate reține susținerile autoarei excepției atât timp cât, astfel cum s-a constatat, norma penală criticată este în acord cu dispozițiile art. 42 alin. (1) din Constituția României, art. 4 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 8 paragraful 3 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 2 paragraful 1 din Convenția nr. 29/1930 privind munca forțată sau obligatorie, iar obligarea infractorului de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității prin hotărârea de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și obținerea ulterioară a acordului acestuia ar constitui o „muncă forțată sau obligatorie”, în dezacord cu dispozițiile constituționale și convenționale precitate.

40. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că prin condiționarea prin lege a

aplicării suspendării executării pedepsei sub supraveghere nu se aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor. Drepturile fundamentale reprezintă o constantă a personalității cetățeanului, o șansă egală acordată fiecărui individ și, din această cauză, principiul egalității cuprinde egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alta. Cu alte cuvinte, textul constituțional invocat vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. Or, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu reprezintă un drept al persoanei, ci doar o măsură de individualizare a executării pedepsei.

41. Totodată, Curtea nu poate reține susținerile autoarei potrivit cărora norma penală criticată aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prin raportare la art. 23 referitor la libertatea individuală. Libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar a se exercita între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Aceste dispoziții penale însă trebuie să fie strict delimitate și condiționate, astfel încât libertatea individuală să fie respectată. Or, Curtea constată că norma penală criticată permite o individualizare judiciară a executării pedepsei „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, ce excedează sferei de reglementare a art. 53 din Constituție. Așadar, reglementarea unor condiții în dispunerea de către instanță a suspendării executării pedepsei sub supraveghere privește restrângerea aplicării acestei măsuri impusă de necesitatea realizării unei politici penale mai ferme, iar nu restrângerea ce are ca obiect exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți cetățenești, astfel cum prevede art. 53 din Legea fundamentală.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu, de către instanță, în Dosarul nr. 2.048/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 91 alin. (1) lit. c) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 816

din 11 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, și ale art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, excepție ridicată de Societatea Sabidia MA IMPEX — S.R.L. din București, Societatea Solite Rent — S.R.L. din București și Societatea Duru Business — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.403/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.311D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 609D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de societățile Sabidia MA IMPEX — S.R.L. din București, Solite Rent — S.R.L. din București și Wiena Food Expert — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44.347/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată, de asemenea, lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 609D/2017 la Dosarul nr. 3.311D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994, apreciind că textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate și nu limitează drepturile la care fac referire actele excepției. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 consideră că este inadmisibilă, întrucât prevederile ce formează obiectul acesteia nu au legătură cu cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 11 noiembrie 2016 și 26 septembrie 2016, pronunțate în Dosarul nr. 10.403/3/2016, respectiv în

Dosarul nr. 44.347/3/2015, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, excepție ridicată de societățile Sabidia MA IMPEX — S.R.L. din București, Solite Rent — S.R.L. din București, Duru Business — S.R.L. din București și Wiena Food Expert — S.R.L. din București în cauze având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui proces-verbal de inspecție emis de Direcția Generală de Poliție Locală și Control a Municipiului București, prin care s-a dispus măsura încetării activității comerciale desfășurate într-un imobil expertizat tehnic și încadrat în gradul I de risc seismic și a unei somații emise pentru încetarea activității în termen de 24 de ore, și, respectiv, soluționarea cererii de suspendare a executării actelor administrative menționate.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în esență, autoarele acesteia critică prevederile art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, întrucât actele prevăzute de acestea nu pot fi atacate în justiție decât în condiții restrictive, și anume, doar dacă reprezintă un exces de putere. Totodată, dispozițiile criticate creează premisa ingerinței unei autorități publice în dreptul de proprietate privată al persoanelor fizice sau juridice, prin emiterea unor acte administrative sub pretextul situațiilor speciale enumerate în cuprinsul acestora. Se arată că, în speță, prin emiterea actului administrativ prin care s-a dispus încetarea activității celor doi chiriași, se restrânge în mod nelegal exercițiul dreptului de proprietate al societății care este titular al dreptului de proprietate privată asupra imobilului, închiriat către cele două societăți. De asemenea se susține că, în temeiul art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, autoritățile publice pot dispune măsuri care încalcă libertatea economică a unei persoane juridice, așa cum este măsura încetării activității economice a unei persoane juridice.

9. Și în ceea ce privește prevederile art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994, autoarele excepției arată că acestea creează posibilitatea autorităților publice de a emite acte administrative prin intermediul cărora să dispună măsura încetării activității unei societăți comerciale, cu consecința restrângerii folosinței spațiului necesar desfășurării activității și, implicit, a restrângerii dreptului de proprietate, cu toate că art. 1 alin. (4) din Constituție consfințește principiul separației puterilor în stat, acest atribut aparținând exclusiv puterii judecătorești. De asemenea, sub pretextul protejării persoanelor de eventualele consecințe ale unui potențial dezastru provocat de cutremure, art. 2 alin. (6¹) din ordonanța menționată ignoră protecția sporită pe care legiuitorul a înțeles să o ofere dreptului de proprietate, dar și dreptul de acces liber al persoanei la o activitate economică. Precizează, totodată, că, în speță, a fost încălcat și dreptul la muncă, întrucât au fost afectate atât activitatea salarială a angajaților, cât și stabilitatea locului de muncă, singurul loc în care își desfășurau activitatea fiind spațiul în legătură cu care s-a dispus încetarea activității. Autorii excepției

mai susțin că textul criticat contravine și art. 47 alin. (1) din Constituție, întrucât autoritățile publice pot dispune măsura încetării unei activități economice din desfășurarea căreia își câștigă traiul zilnic angajații societății în cauză.

10. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens precizează că prin dispozițiile avute în vedere nu se aduce în mod direct atingere drepturilor menționate de către reclamante, normele cuprinse în textele criticate fiind justificate de necesitatea protejării securității publice prin consolidarea clădirilor încadrate în grad de risc seismic.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază, în Dosarul nr. 609D/2017, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 nu aduc atingere libertății economice, deoarece aceasta nu este absolută, ci ea trebuie exercitată în condițiile legii. În cazul de față, limitarea impusă este justificată de interesul public protejat, respectiv protecția persoanelor și a bunurilor situate în imobile asupra cărora se efectuează lucrări de consolidare în vederea creșterii siguranței la acțiuni seismice. Permisivitatea de a exercita activități economice care implică aglomerări de persoane în imobile care nu respectă standardele de siguranță seismică ar reprezenta o acțiune care ar lipsi de conținut tocmai obligația statului, exercitată prin autoritățile sale publice, de a asigura dreptul la viață, dreptul de proprietate și alte drepturi și interese legitime ale cetățenilor, care ar putea fi afectate în lipsa luării acestor măsuri. Textul legal criticat nu încalcă nici dispozițiile art. 44 din Constituție, fiind interzise organizarea și desfășurarea de activități permanente și/sau temporare în spațiile prevăzute până la finalizarea lucrărilor de intervenție, iar limitarea fiind justificată de un interes public major, respectiv siguranța persoanelor și a bunurilor. În ceea ce privește textul art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 arată că acesta nu reprezintă temeiul juridic al actului administrativ apreciat ca nelegal, respectiv somația. Arată că criticile de neconstituționalitate referitoare la restrângerea dreptului de a ataca un act administrativ a cărui nelegalitate este evidentă nu pot fi reținute, întrucât textul criticat nu limitează accesul la justiție. În opinia Guvernului este discutabilă extinderea sferei actelor exceptate de la controlul judecătoresc, în raport cu dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, și cele ale art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din

19 decembrie 2013, care, la data ridicării excepției, aveau următorul conținut normativ:

— Art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2004: *„Actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor pot fi atacate numai pentru exces de putere.”;*

— Art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994: *„(6¹) Se interzic organizarea și desfășurarea de activități permanente și/sau temporare în spațiile prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) și altele asemenea, care implică aglomerări de persoane, până la finalizarea lucrărilor de intervenție realizate în scopul creșterii nivelului de siguranță la acțiuni seismice a construcției existente”.*

16. Art. 2 alin. (5) lit. a) din aceeași ordonanță, la care face referire textul mai sus reprodus, definește sintagma de *„spații publice cu altă destinație decât cea de locuință”* ca fiind *„spațiile realizate în scopul desfășurării de activități care implică aglomerări de persoane, precum: săli de spectacol, de expoziții, de lectură, spații pentru comerț, structuri turistice de cazare și alimentație publică și prestări de servicii, asistență socială și medicală, administrație publică și altele asemenea, indiferent dacă aceste spații sunt rezultatul concepției inițiale a construcției ori, după caz, al unor amenajări ulterioare”.* Prin Legea nr. 223/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 3 august 2018, s-a precizat că este vorba despre construcții încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic.

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2014, Curtea observă că acestea au fost modificate prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 30 iulie 2018, și au în prezent următoarea redactare: *„(3) În litigiile referitoare la actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor nu sunt aplicabile prevederile art. 14 — [Suspendarea executării actului — s.n.]”.* Față de incidența în cauză în care a fost ridicată excepția, Curtea va analiza prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2014 în redactarea pe care acestea o aveau anterior modificării operate prin Legea nr. 212/2018.

18. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației puterilor în stat art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 47 alin. (1) privitor la nivelul de trai.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în Dosarul nr. 3.311D/2016, autoarele excepției nu au motivat neconstituționalitatea prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, deși instanța le-a menționat în dispozitivul încheierii de sesizare. Având în vedere că, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, lipsa unei motivări, fie și sumară, dar suficient de conturată pentru a indica reperele constituționale și argumentele în sprijinul contrarietății față de acestea, constituie o cauză de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). În Dosarul nr. 609D/2017, Curtea observă că prevederile art. 5 alin. (3) din

Legea nr. 554/2004, care stabilesc că anumite acte administrative pot fi atacate numai pentru exces de putere, nu au legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, al cărei obiect îl reprezintă cererea de suspendare a executării unor acte administrative, iar nu cea de anulare a acestora. Or, prevederile menționate stabilesc modalitatea în care pot fi contestate în contencios administrativ anumite acte administrative emise în domenii speciale și în împrejurări deosebite, respectiv cele emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor. Așadar, pe de o parte, prevederile criticate nu reprezintă temeiul juridic al cererii de suspendare a executării actelor administrative în discuție, cerută în cauză, ci al celei de anulare, iar, pe de altă parte, măsura încetării activității economice desfășurate într-un spațiu situat într-o clădire cu risc seismic, dispusă prin actul administrativ în speță, nu se încadrează în vreuna dintre ipotezele textului de lege menționat. Această măsură vizează **prevenirea** survenirii unor consecințe în cazul unor calamități naturale, respectiv cutremur, or textul de lege criticat se referă la „**înlăturarea consecințelor calamităților naturale**”.

20. În ceea ce privește dispozițiile art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994, Curtea observă că acesta instituie interdicția organizării și desfășurării de activități permanente și/sau temporare care implică aglomerări de persoane, în spațiile situate în clădiri care prezintă un risc ridicat de prăbușire în cazul unui cutremur. Aceasta este o măsură destinată protejării vieții și integrității fizice a persoanelor, care se dispune până la finalizarea lucrărilor de intervenție realizate în scopul creșterii nivelului de siguranță la acțiunile seismice al construcțiilor în discuție. Art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 exprimă scopul generic al legiuitorului la edictarea acestui act normativ, anume acela de reducere a riscului seismic al construcțiilor care prezintă niveluri insuficiente de protecție la acțiunile seismice, degradări sau avarieri. Interzicerea desfășurării oricărui tip de activități care implică aglomerări de persoane, indiferent că este vorba despre activități cu specific economic, cultural, sportiv sau de altă natură, se înscrie printre măsurile care concurează la atenuarea efectelor unui potențial dezastru provocat de cutremure. Autoarele excepției susțin că, printr-o astfel de măsură, se încalcă prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, care garantează dreptul de proprietate privată.

21. În jurisprudența sa, Curtea a reținut (de exemplu, prin Decizia nr. 67 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 28 aprilie 2014) că dreptul de proprietate este acel drept subiectiv civil care dă expresie aproprierii unui lucru, permițând titularului acestuia să posedă, să folosească și să dispună de acel lucru, în putere proprie și în interes propriu, însă în cadrul și cu respectarea dispozițiilor legale. Astfel, prin definiție, în ceea ce privește conținutul și întinderea atributelor, dreptul de proprietate nu este neîngrădit, ci este configurat de dispozițiile legii, care stabilesc limitele exercițiului dreptului de proprietate, ce constituie expresia îmbinării interesului individual al titularului cu interesele

colective sau generale. Exercițiul prerogativelor dreptului de proprietate nu poate fi absolutizat decât făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căroră „**conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege**”, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „**în condițiile legii organice**”. Ca atare, potrivit acestor dispoziții, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

22. În contextul celor statuate în jurisprudența citată, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată. Faptul că textul de lege criticat instituie interdicția de desfășurare în spațiile situate în clădirile cu risc seismic ridicat a unor activități care implică aglomerări de persoane nu aduce atingere dreptului fundamental menționat, niciunul dintre cele trei atribute ale dreptului de proprietate — posesia, folosința și dispoziția — nefiind afectat prin măsura criticată. Proprietarul imobilului cu risc seismic ridicat este liber să îl închirieze oricărui subiect de drept, care să îl utilizeze însă în concordanță cu finalitatea textului de lege criticat, fără ca prin modul de folosire a imobilului să creeze premisele expunerii unui număr mare de persoane fizice la riscul constând în prăbușirea imobilului.

23. Autoarele excepției susțin, de asemenea, că sunt nesocotite și prevederile art. 45 din Constituție care consacră libertatea economică. Nici această critică nu poate fi reținută, întrucât măsura interzicerii desfășurării activității este luată doar cu privire la spațiul în care aceasta se desfășoară, fiind în continuare permis ca persoana juridică al cărei obiect se realizează prin intermediul activității care presupunea aglomerări de persoane să își continue funcționarea, dar într-un alt imobil, care să nu pună în pericol siguranța persoanelor fizice. Singura condiționare o reprezintă schimbarea sediului sau a sediului secundar al persoanei juridice într-un imobil care întrunește parametrii tehnici și structurali de siguranță în caz de cutremur, fără ca activitatea propriu-zisă să fie restricționată în vreun fel.

24. Aceleași considerații sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește critica referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la muncă și la un nivel de trai decent. Faptul că activitatea societății nu se va mai desfășura într-un anumit imobil nu este de natură să aducă atingere dreptului la muncă al angajaților acesteia, care își vor putea menține raporturile de muncă nealterate, urmând să își exercite acest drept într-un alt spațiu. Ca atare, și posibilitatea de a obține venituri care să le asigure un nivel de trai decent rămâne realizabilă, de vreme ce aceștia continuă să fie angajați ai acelei societăți. Chiar și în ipoteza în care, din cauza abandonării respectivului sediu — principal sau secundar —, persoana juridică nu ar mai putea să continue acea activitate, persoana sau persoanele fizice care, prin înființarea respectivei persoane juridice, și-au exercitat dreptul de liberă inițiativă economică vor fi în continuare apte să constituie și să dezvolte o nouă societate prin care să dea efectivitate acestui drept.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, excepție ridicată de societățile Sabidia

MA IMPEX — S.R.L. din București, Solite Rent — S.R.L. din București și Duru Business — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.403/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și de societățile Sabidia MA IMPEX — S.R.L. din București, Solite Rent — S.R.L. din București și Wiena Food Expert — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44.347/3/2015 al aceleiași instanțe.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 2 alin. (6¹) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declasificarea unor categorii de informații secrete de stat, emise de Ministerul Finanțelor Publice anterior anului 1990

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă declasificarea informațiilor clasificate secrete de stat, nivel de secretizare „strict secret de importanță deosebită”, cuprinse în documentele emise de Ministerul Finanțelor Publice, anterior anului 1990, prevăzute în anexa nr. 1, întrucât dezvăluirea acestora nu mai poate prejudicia siguranța națională, apărarea țării, ordinea publică, ori interesele persoanelor de drept public sau privat deținătoare.

Art. 2. — Se aprobă declasificarea informațiilor clasificate secrete de stat, nivel de secretizare „strict secret”, cuprinse în documentele emise de Ministerul Finanțelor Publice, anterior anului 1990, prevăzute în anexa nr. 2, întrucât dezvăluirea acestora nu mai poate prejudicia siguranța națională, apărarea țării, ordinea publică, ori interesele persoanelor de drept public sau privat deținătoare.

Art. 3. — Se aprobă declasificarea informațiilor clasificate secrete de stat, nivel de secretizare „secret” cuprinse în documentele emise de Ministerul Finanțelor Publice, anterior anului 1990, prevăzute în anexa nr. 3, întrucât dezvăluirea acestora nu mai poate prejudicia siguranța națională, apărarea

țării, ordinea publică, ori interesele persoanelor de drept public sau privat deținătoare.

Art. 4. — Autoritățile și instituțiile publice, precum și celelalte persoane juridice de drept public sau privat, care dețin în păstrare documente sau copii ale acestora, ce conțin informațiile clasificate prevăzute la art. 1—3, iau măsuri pentru suprimarea marcajelor de clasificare și scoaterea informațiilor de sub incidența reglementărilor protective prevăzute de lege.

Art. 5. — Documentele care conțin informații declasificate conform prevederilor art. 1—3 urmează a fi gestionate în conformitate cu prevederile Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată.

Art. 6. — Consultarea documentelor care conțin informații declasificate conform prevederilor art. 1—3 se va realiza cu respectarea dispozițiilor art. 28, 30 și ale anexei nr. 6 la Legea nr. 16/1996, republicată, precum și ale art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 199.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 305 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

privind aprobarea Procedurii pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 94.077/DGDSCSP din 3.12.2018 al Direcției generale deșeurii, situri contaminate și substanțe periculoase,

în temeiul:

— art. 38 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice;

— art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Producătorii înregistrați în registrul întocmit în conformitate cu Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1.223/715/2005 privind procedura de înregistrare a producătorilor, modul de evidență și raportare a datelor privind echipamentele electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările ulterioare, sunt obligați ca, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin:

a) să transmită Agenției Naționale pentru Protecția Mediului (ANPM) informațiile generale estimate pentru anul 2019 în formatul prevăzut în anexa nr. 2 la procedura menționată la art. 1;

b) să se înregistreze online în Registrul național al producătorilor gestionat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(2) Producătorii aflați în procedură de înregistrare la data intrării în vigoare a prezentului ordin sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, să transmită ANPM documentele menționate la art. 1 alin. (4) lit. a) și b) din anexa la prezentul ordin și să se înregistreze online în Registrul național al producătorilor gestionat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) Agenția Națională pentru Protecția Mediului publică pe pagina de internet informațiile necesare înregistrării online în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice.

(4) Producătorii al căror număr de înregistrare este expirat la data publicării prezentului ordin și care nu respectă prevederile alin. (1) se radiază de drept din Registrul național al producătorilor după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

(5) Raportările producătorilor, organizațiilor colective, reprezentanților autorizați, operatorilor economici colectori și/sau tratatori privind echipamentele electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice aferente anului 2018 se realizează și se transmit, până cel târziu la data de 30 aprilie 2019, conform capitolului II „Modul de evidență și de raportare a datelor” din Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1.223/715/2005, cu modificările ulterioare.

(6) Prima raportare conform prevederilor prezentului ordin se face la 20 martie 2020, pentru anul de referință 2019.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1.223/715/2005 privind procedura de înregistrare a producătorilor, modul de evidență și raportare a datelor privind echipamentele electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2006, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Protecția Mediului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grațiana Leocadia Gavrilescu

București, 20 martie 2019.
Nr. 269.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

CAPITOLUL I

Înregistrarea producătorilor

Art. 1. — (1) Producătorii, așa cum sunt definiți la lit. g) din anexa nr. 5 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice,

denumită în continuare *ordonanță*, sunt obligați să se înregistreze în Registrul național al producătorilor, întocmit în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (6) din ordonanță, la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, denumită în continuare *ANPM*.

(2) Registrul național al producătorilor este electronic și este disponibil pe pagina de internet a ANPM, www.anpm.ro.

(3) Pentru analiza documentației de înregistrare în Registrul național al producătorilor se achită un tarif de 500 lei în contul indicat de către ANPM.

(4) Înregistrarea producătorilor se face în baza următoarelor documente:

a) cererea completată online, conform modelului prezentat în anexa nr. 1a sau 1b la prezenta procedură;

b) informații generale estimate pentru anul pentru care se face înregistrarea, conform modelului prezentat în anexa nr. 2 la prezenta procedură;

c) copie conformă cu originalul a certificatului de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului sau, după caz, a certificatului de înregistrare în Registrul asociațiilor și fundațiilor la judecătoria în a cărei circumscripție se află filiala asociației sau fundației în cauză;

d) certificatul constatator conform Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în original, eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului cu maximum 15 zile calendaristice înainte de data depunerii documentației;

e) dovada constituirii garanției, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din ordonanță, pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile prevăzute de ordonanță;

f) producătorii individuali transmit dovada solicitării de aprobare a planului de operare, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor și al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 1.494/846/2016 pentru aprobarea procedurii și criteriilor de acordare a licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a organizațiilor colective și de aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile, acordarea licenței reprezentanților autorizați, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare, pentru gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice, cu modificările ulterioare;

g) producătorii care au transferat responsabilitatea gestionării deșeurilor de echipamente electrice și electronice, denumite în continuare *DEEE*, transmit copia conformă cu originalul a contractului valabil de transfer de responsabilitate către o organizație colectivă constituită potrivit art. 25 alin. (7) din ordonanță, din care să rezulte categoriile de echipamente electrice și electronice, denumite în continuare *EEE*, pentru care s-a transferat responsabilitatea, conform anexei nr. 2 la ordonanță;

h) dovada de achitare a tarifului prevăzut la alin. (3).

(5) Înregistrarea producătorilor stabiliți în alt stat membru al Uniunii Europene se face de către reprezentanții autorizați, prevăzuți la art. 40 din ordonanță, care dețin licență, sau de o organizație colectivă autorizată care a acceptat să îndeplinească acest rol în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor și al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 1.494/846/2016, cu modificările ulterioare, în baza documentelor prevăzute la alin. (4) sau, după caz, a documentelor echivalente, însoțite de licența de operare sau de notificarea primită de la Comisia de autorizare în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor și al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 1.494/846/2016, cu modificările ulterioare.

(6) Producătorii/Reprezentanții autorizați au obligația de a se înregistra online în Registrul național al producătorilor. Ulterior înregistrării online, documentele necesare înscrierii în registru se depun la ANPM sau se transmit prin poștă.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (4) lit. a) și ale alin. (6), în cursul anului 2019 cererile de înregistrare și documentele necesare înscrierii în Registrul național al producătorilor se depun numai în format letric, producătorii respectivi fiind obligați și să se înregistreze online în Registrul național al producătorilor gestionat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, conform art. 2 alin. (3) din ordin.

Art. 2. — (1) În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentației complete menționate la art. 1 alin. (4) și (5), ANPM atribuie producătorului numărul de înregistrare, publică informațiile corespunzătoare în Registrul național al producătorilor și informează operatorul economic cu privire la numărul de înregistrare atribuit.

(2) În cazul în care documentația depusă nu este completă sau nu cuprinde toate informațiile necesare, ANPM solicită completarea sau clarificarea acesteia, după caz.

(3) Numărul de înregistrare este de forma *RO — EEE — număr unic — data emiterii* și se actualizează anual.

(4) Pentru actualizarea anuală a numărului de înregistrare se achită un tarif de 100 lei în contul indicat de către ANPM.

(5) Actualizarea numărului de înregistrare se face în baza următoarelor documente care se depun la ANPM până la data de 20 martie a fiecărui an:

a) cererea completată online, conform modelului prezentat în anexa nr. 3a sau 3b la prezenta procedură;

b) informații generale estimate pentru anul pentru care se face actualizarea numărului de înregistrare, conform anexei nr. 2 la prezenta procedură;

c) copie conformă cu originalul a certificatului de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului sau, după caz, a certificatului de înregistrare în Registrul asociațiilor și fundațiilor la judecătoria în a cărei circumscripție se află filiala asociației sau fundației în cauză;

d) dovada constituirii garanției, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din ordonanță, pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile prevăzute de ordonanță;

e) copie conformă cu originalul a adresei din partea Comisiei de evaluare și autorizare prin care se confirmă aprobarea planului de operare individual, potrivit prevederilor art. 25 alin. (7) din ordonanță, sau copia conformă cu originalul a adresei de acordare a vizei anuale, pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile prevăzute de ordonanță;

f) declarația semnată de președintele/directorul organizației colective din care să rezulte afilierea, inclusiv categoriile de *EEE* pentru care s-a transferat responsabilitatea, conform anexei nr. 2 la ordonanță, precum și faptul că organizația colectivă raportează datele aferente producătorului pentru anul anterior celui în care se face actualizarea numărului de înregistrare;

g) producătorii individuali și reprezentanții autorizați ai producătorilor individuali, după caz, raportează datele privind echipamentele electrice și electronice introduse pe piață și modul de gestionare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice pentru anul anterior celui în care se face actualizarea numărului de înregistrare, potrivit prevederilor art. 6;

h) dovada de achitare a tarifului prevăzut la alin. (4).

(6) ANPM actualizează numărul de înregistrare al producătorului, publică informațiile corespunzătoare în Registrul național al producătorilor și comunică producătorului actualizarea numărului de înregistrare în termen de 45 de zile lucrătoare de la depunerea documentației complete menționate la alin. (5).

(7) În cazul în care documentația depusă nu este completă sau nu cuprinde toate informațiile necesare, ANPM solicită completarea sau clarificarea acesteia, după caz, iar termenul de actualizare a numărului de înregistrare se calculează de la data depunerii documentației complete.

(8) Actualizarea numerelor de înregistrare se realizează începând cu anul 2020.

Art. 3. — (1) Numărul de înregistrare primit va fi comunicat rețelelor comerciale prin care sunt vândute și/sau distribuite EEE, potrivit prevederilor art. 38 alin. (2) din ordonanță, în maximum 30 de zile calendaristice de la atribuire.

(2) Orice modificare a datelor transmise prin documentația de înregistrare/actualizare va fi comunicată Agenției Naționale pentru Protecția Mediului în termen de 30 de zile lucrătoare de la apariția acesteia, atât în format letric, cât și online.

CAPITOLUL II

Radierea din Registrul național al producătorilor

Art. 4. — (1) Producătorii care renunță la punerea pe piața națională a echipamentelor electrice și electronice sunt obligați să anunțe ANPM, în termen de 30 de zile lucrătoare, pentru a putea fi radiați din Registrul național al producătorilor.

(2) Cererea de radiere completată online este însoțită de:

a) documente justificative, cum ar fi copie conformă cu originalul a certificatului de radiere eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului sau declarație pe proprie răspundere, în original, semnată de reprezentantul legal al societății, din care să rezulte că nu mai introduce pe piața națională echipamente electrice și electronice;

b) raportarea corespunzătoare intervalului de timp dintre sfârșitul perioadei de referință corespunzătoare ultimei raportări și data cererii de radiere.

(3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentației complete, ANPM operează radierea din Registrul național al producătorilor.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cursul anului 2019 cererea de radiere se depune în format letric.

Art. 5. — Radierea din Registrul național al producătorilor se realizează de drept în baza notificării primite de la Comisia de evaluare și autorizare constituită în baza prevederilor art. 25 alin. (7) din ordonanță, în conformitate cu prevederile art. 13 și 14 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor și al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 1.494/846/2016, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Un producător radiat are dreptul să solicite reînregistrarea în Registrul național al producătorilor, conform prezentei proceduri, caz în care primește un nou număr de înregistrare.

CAPITOLUL III

Modul de evidență și de raportare a datelor

Art. 7. — (1) În vederea constituirii bazei de date prevăzute la art. 12, producătorii care își îndeplinesc obligațiile în mod individual și reprezentanții autorizați ai producătorilor individuali sunt obligați să raporteze ANPM, anual, până cel târziu la data de 20 martie a fiecărui an pentru anul precedent, următoarele date:

a) date privind cantitățile de echipamente electrice și electronice introduse pe piața națională, conform anexei nr. 4 la prezenta procedură;

b) cantitățile, numărul și categoriile de deșeuri de echipamente electrice și electronice care au fost colectate și gestionate, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură.

(2) Datele de raportare prevăzute la alin. (1) se transmit ANPM, online și pe suport hârtie, până cel târziu la data de 20 martie a fiecărui an pentru anul precedent.

Art. 8. — Organizațiile colective autorizate transmit ANPM, online și pe suport hârtie, datele referitoare la echipamentele

electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice pentru fiecare producător în parte pentru care au preluat responsabilitatea, până cel târziu la data de 20 martie a fiecărui an pentru anul precedent, conform formatului prevăzut în anexele nr. 5 și 7 la prezenta procedură.

Art. 9. — Producătorii care au transferat responsabilitatea privind realizarea obiectivelor anuale de colectare, valorificare și reciclare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, conform prevederilor art. 25 alin. (6) din ordonanță, sunt obligați să se asigure că organizația colectivă autorizată cu care au încheiat contractul de transfer de responsabilitate își îndeplinește obligațiile asumate, inclusiv pe cele de raportare.

Art. 10. — (1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să raporteze online în Registrul național al producătorilor și pe suport hârtie autorității teritoriale pentru protecția mediului din județul pe a cărui rază teritorială se află, până la data de 20 martie a fiecărui an, operatorul economic prin care s-a realizat colectarea DEEE de la gospodăriile particulare în anul anterior raportării, potrivit art. 10 alin. (2) din ordonanță. Formularul de raportare este prevăzut în anexa nr. 8 la prezenta procedură.

(2) Operatorii economici autorizați să colecteze DEEE care provin de la gospodăriile particulare sau din alte surse sunt obligați să raporteze online în Registrul național al producătorilor și pe suport hârtie autorității teritoriale pentru protecția mediului din județul pe a cărui rază teritorială funcționează fiecare punct de lucru, până la data de 20 martie a fiecărui an, informații, conform anexei nr. 9 la prezenta procedură.

(3) Operatorii economici care colectează și tratează deșeuri de echipamente electrice și electronice sunt obligați să raporteze online în Registrul național al producătorilor și pe suport hârtie autorității teritoriale pentru protecția mediului din județul pe a cărui rază teritorială funcționează fiecare punct de lucru, până la data de 20 martie a fiecărui an, informații, potrivit anexei nr. 10 la prezenta procedură.

(4) Autoritățile teritoriale pentru protecția mediului realizează validarea și centralizarea datelor menționate la alin. (1)—(3) până la data de 30 iunie a fiecărui an.

Art. 11. — Răspunderea pentru corectitudinea datelor raportate, precum și obligația dovedirii prin documente a acestora revin operatorilor economici care se supun prevederilor prezentei proceduri.

Art. 12. — Producătorii, organizațiile colective, reprezentanții autorizați, operatorii economici colectori și/sau tratatori și autoritățile administrației publice locale sunt obligați/obligate să transmită, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului sau a unităților din subordonarea sau în coordonarea acesteia, la termenele stabilite de acestea, orice informații necesare în vederea elaborării de studii, statistici ori pentru monitorizarea respectării prevederilor privind protecția mediului și pentru respectarea obligațiilor privind raportările către Comisia Europeană, potrivit legii.

Art. 13. — Raportările se constituie într-o bază de date națională, organizată la nivelul ANPM. Sinteza datelor privind echipamentele electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice la nivel național se afișează pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, până la data de 30 septembrie a fiecărui an pentru anul precedent, în vederea asigurării accesului publicului la aceste informații.

Art. 14. — Categoriile de EEE reglementate de art. 2 alin. (1) lit. b) din ordonanță/Categoriile de DEEE sunt prevăzute în anexa nr. 11 la prezenta procedură.

Art. 15. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezenta procedură.

ANEXA Nr. 1a
la procedurăAntet solicitant
Nr. /**C E R E R E****de acordare a numărului de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice**

Subscrisa,, cu sediul social în, str. nr., bl., ap., județul/sectorul, codul poștal, adresa site-ului web,, telefon, fax, e-mail, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr., cod unic de înregistrare nr. /, prin reprezentantul legal, solicită acordarea numărului de înregistrare pentru introducerea pe piața națională a echipamentelor electrice și electronice de tipul¹.

Anexăm documentele specifice prevăzute la art. 1 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 269/2019 pentru aprobarea Procedurii pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Intenționăm să ne îndeplinim responsabilitățile de colectare și gestionare a DEEE:²

în mod individual;

prin transferarea responsabilității către o organizație colectivă autorizată.

Subscrisa utilizează vânzarea la distanță pentru a vinde EEE direct gospodăriilor particulare sau altor utilizatori decât gospodăriile particulare, într-un alt stat membru².

Da³

Nu

Ne asumăm răspunderea, potrivit legii penale, că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorul numit mai sus.

Data

Reprezentant legal,

.....
(numele și funcția, semnătura)

¹ Se vor specifica una sau mai multe dintre categoriile prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

² Se va bifa opțiunea corespunzătoare.

³ Se va atașa Lista statului (statelor) membru(e) în care producătorul vinde EEE prin vânzare la distanță și numele reprezentantului autorizat din statul (statele) membru(e) în care producătorul vinde EEE prin vânzare la distanță.

ANEXA Nr. 1b
la procedură

(Se completează în cazul în care producătorul are reprezentant autorizat în România.)

Antet solicitant
Nr. /**C E R E R E****de acordare a numărului de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice**

Subscrisa,, cu sediul social în, str. nr., bl., ap., codul poștal,
(țara, localitatea)

adresa site-ului web,, telefon, fax, e-mail, reprezentant legal, prin reprezentant autorizat, cu sediul social în, str. nr., bl., ap., județul/sectorul, codul poștal, adresa site-ului web,, telefon, fax, e-mail, înregistrat la oficiul registrului comerțului cu nr., cod unic de înregistrare nr. /, reprezentant legal, solicită acordarea numărului de înregistrare pentru introducerea pe piața națională a echipamentelor electrice și electronice de tipul¹.

Anexăm documentele specifice prevăzute la art. 1 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 269/2019 privind aprobarea Procedurii pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Intenționăm să ne îndeplinim responsabilitățile de colectare și gestionare a DEEE:²

în mod individual;

prin transferarea responsabilității către o organizație colectivă autorizată.

Ne asumăm răspunderea, potrivit legii penale, că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorul numit mai sus.

Data

Reprezentant legal,³

.....
(nume și funcție, semnătura)

¹ Se vor specifica una sau mai multe dintre categoriile prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

² Se va bifa opțiunea corespunzătoare.

³ Numele, funcția și semnătura reprezentantului legal al reprezentantului autorizat.

**Informații generale estimate pentru anul pentru care se face înregistrarea/actualizarea
numărului de înregistrare**

Numele producătorului:

CUI-ul producătorului:

Numele reprezentantului autorizat (dacă este cazul):

Număr unic de înregistrare în Registrul național al producătorilor: (numai în cazul actualizării)

Categoriile de EEE*	A		B		C		D		Din care:						H	I	L****
									E***		F		G				
	J	K**	J	K**	J	K**	J	K**	J	K**	J	K**	J	K**			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
TOTAL																	

*Se va înscrie codul categoriilor de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Conform definiției prevăzute la art. 2 lit. a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/699 al Comisiei de stabilire a unei metodologii comune de calcul al greutății echipamentelor electrice și electronice (EEE) introduse pe piața fiecărui stat membru și a unei metodologii comune de calcul al cantității de deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) generate, exprimată în greutate, în fiecare stat membru.

***Potrivit definiției din anexa nr. 5 lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

****În cazul în care, pentru aceeași categorie, producătorul a transferat responsabilitatea gestionării DEEE către mai multe organizații colective, se vor completa cantitățile predate de către producător fiecărei organizații în parte.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

A — cantități de EEE fabricate în România (inclusiv asamblate);

B — cantități de EEE achiziționate din UE;

C — cantități de EEE importate din afara UE;

D — TOTAL;

E — EEE destinate folosinței în cadrul gospodăriilor particulare;

F — EEE destinate folosinței altor utilizatori decât gospodăriile particulare;

G — exportate;

H — marca;

I — tehnica de vânzare;

J — număr de bucăți;

K — tone;

L — organizația colectivă – pentru producătorii care au transferat responsabilitatea gestionării DEEE.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorul numit mai sus.

Data

Reprezentant legal,.....
(numele și funcția, semnătura)**C E R E R E****de actualizare a numărului de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente
electrice și electronice**Subscrisa,, cu sediul social în, str. nr., bl., ap., județul/sectorul, codul poștal, adresa site-ului web,, telefon, fax, e-mail, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr., cod unic de înregistrare nr., având numărul de înregistrare în Registrul național al producătorilor, prin reprezentantul legal, solicită actualizarea numărului de înregistrare în Registrul național al producătorilor pentru introducerea pe piața națională a echipamentelor electrice și electronice de tipul.....¹.¹ Se vor specifica una sau mai multe dintre categoriile prevăzute în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Îndeplinim responsabilitățile de colectare și gestionare a DEEE²:

- individual;
 prin transferarea responsabilității către o organizație colectivă autorizată conform legislației în vigoare.

Subscrisa utilizează vânzarea la distanță pentru a vinde EEE direct gospodăriilor particulare sau altor utilizatori decât gospodăriile particulare, într-un alt stat membru²:

- Da³
 Nu

Anexăm documentele specifice prevăzute la art. 2 alin. (5) din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 269/2019 privind aprobarea Procedurii pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Ne asumăm răspunderea, potrivit legii penale, că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorul numit mai sus.

Data

Reprezentant legal,

.....
 (numele, funcția, semnătura)

² Se va bifa opțiunea corespunzătoare.

³ Se va atașa Lista statului (statelor) membru(e) în care producătorul vinde EEE prin vânzare la distanță și numele reprezentantului autorizat din statul (statele) membru(e) în care producătorul vinde EEE prin vânzare la distanță.

*ANEXA Nr. 3b
 la procedură*

(Se completează în cazul în care producătorul are reprezentant autorizat în România.)

Antet solicitant

Nr. /

CERERE

de acordare a numărului de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice

Subscrisa,, cu sediul social în, str. nr., bl., ap., codul poștal,
 (țara, localitatea)

adresa site-ului web, telefon, fax, e-mail, reprezentant legal, prin reprezentant autorizat, cu sediul social în, str. nr., bl., ap., județul/sectorul, codul poștal, adresa site-ului web, telefon, fax, e-mail, înregistrat la oficiul registrului comerțului cu nr., cod unic de înregistrare nr. /, reprezentant legal,

având numărul de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice, solicită actualizarea numărului de înregistrare pentru introducerea pe piața națională a echipamentelor electrice și electronice de tipul¹.

Intenționăm să ne îndeplinim responsabilitățile de colectare și gestionare a DEEE: ²

- în mod individual;
 prin transferarea responsabilității către o organizație colectivă autorizată.

Anexăm documentele specifice prevăzute la art. 2 alin. (5) din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 269/2019 privind aprobarea Procedurii pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Ne asumăm răspunderea, potrivit legii penale, că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorul numit mai sus.

Data,

Reprezentant legal,³

.....
 (numele și funcția, semnătura)

¹ Se vor specifica una sau mai multe dintre categoriile prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

² Se va bifa opțiunea corespunzătoare.

³ Numele, funcția și semnătura reprezentantului legal al reprezentantului autorizat.

ANEXA Nr. 4
la procedură

Antet solicitant

Producători individuali — EEE introduse pe piață în anul anterior celui în care se face actualizarea numărului de înregistrare

Numele producătorului:

CUI-ul producătorului:

Numele reprezentantului autorizat (dacă este cazul):

Număr unic de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice: (numai în cazul actualizării)

Categoriile de EEE*	A		B		C		D		Din care:					
									E***		F		G	
	H	I**	H	I**	H	I**	H	I**	H	I**	H	I**	H	I**
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
TOTAL														

*Se va înscrie codul categoriilor de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Conform definiției prevăzute la art. 2 lit. a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/699 al Comisiei de stabilire a unei metodologii comune de calcul al greutateii echipamentelor electrice și electronice (EEE) introduse pe piața fiecărui stat membru și a unei metodologii comune de calcul al cantității de deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) generate, exprimată în greutate, în fiecare stat membru.

***Potrivit definiției din anexa nr. 5 lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

A — cantități de EEE fabricate în România (inclusiv asamblate);

B — cantități de EEE achiziționate din UE;

C — cantități de EEE importate din afara UE;

D — TOTAL;

E — EEE destinate folosinței în cadrul gospodăriilor particulare;

F — EEE destinate folosinței altor utilizatori decât gospodăriile particulare;

G — exportate;

H — numărul de bucăți;

I — tone.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorul numit mai sus, pentru anul

Data,

Reprezentant legal,

.....
(nume și funcția, semnătura)ANEXA Nr. 5
la procedură

Antet solicitant

Organizații colective — EEE introduse pe piață în anul anterior celui în care se face actualizarea numărului de înregistrare

Numele organizației colective:

CUI-ul organizației colective:

Numărul licenței:

A	B	C	Categoriile de EEE*	D		E		F		G		Din care:					
												H***		I		J	
				K	L**	K	L**	K	L**	K	L**	K	L**	K	L**	K	L**
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
			TOTAL														

*Se va înscrie codul categoriilor de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Conform definiției prevăzute la art. 2 lit. a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/699 al Comisiei de stabilire a unei metodologii comune de calcul al greutateii echipamentelor electrice și electronice (EEE) introduse pe piața fiecărui stat membru și a unei metodologii comune de calcul al cantității de deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) generate, exprimată în greutate, în fiecare stat membru.

***Potrivit definiției din anexa nr. 5 lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

- A — numele producătorului care a transferat responsabilitatea;
 B — numărul unic de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice;
 C — CUI-ul producătorului;
 D — cantități de EEE fabricate în România (inclusiv asamblate);
 E — cantități de EEE achiziționate din UE;
 F — cantități de EEE importate din afara UE;
 G — TOTAL;
 H — EEE destinate folosinței în cadrul gospodăriilor particulare;
 I — EEE destinate folosinței altor utilizatori decât gospodăriile particulare;
 J — exportate;
 K — numărul de bucăți;
 L — tone.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorii numiți mai sus și despre tipul de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorii numiți mai sus, pentru anul.....

Data

Reprezentant legal,

.....
 (numele și funcția, semnătura)

*ANEXA Nr. 6
 la procedură*

Formular de raportare pentru producători individuali — gestionarea DEEE

Numele producătorului, prin reprezentant autorizat (după caz).....

CUI-ul producătorului:

Număr unic de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice:

Datele de contact ale producătorului:

Tabelul 1 (Se completează pentru întreaga cantitate de DEEE gestionată de producător.)

A*	B		C	D	E	F	G	H	
	I	J	I	I	%	I	%	I	J
TOTAL									

* Se va înscrie codul categoriilor de deșeuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

- A — categorii de DEEE;
 B — DEEE colectate;
 C — DEEE tratate;
 D — DEEE valorificate;
 E — rata de valorificare;
 F — DEEE reciclate;
 G — rata de reciclare;
 H — DEEE refolosite ca aparate întregi;
 I — tone;
 J — număr de bucăți.

Tabelul 2 (Se completează pentru toate punctele de colectare cu care producătorul are contract.)

Operator economic colector			A*	B		C		D**	E		F		G	H***			I		O****
J	K	L		M	N	M	N		M	N	M	N		J	K	L	M	N	
TOTAL																			

*Se va înscrie codul categoriilor de deșeuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Sursa de colectare: gospodării particulare, persoane juridice, altele decât distribuitorii, distribuitori, operatori conform art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, alte surse (se va specifica), alte puncte de colectare.

***În cazul în care DEEE dintr-o categorie au fost transmise către mai multe destinații se vor completa cantitățile pentru fiecare destinație în parte. Dacă destinatarul nu este din România, datele de contact vor cuprinde și numele țării.

****În coloana Observații se va completa destinația DEEE refolosite ca aparate întregi.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

- A — operator economic tratator;
 B — categoria DEEE tratate;
 C — DEEE refolosite ca aparate întregi;
 D — cantitate intrată în procesul de tratare;
 E — componente recuperate pentru refolosire;
 F — fracții rezultate în procesul de tratare a DEEE;
 G — cantitate valorificată din fracțiile rezultate;
 H — cod valorificare;
 I — destinatarul fracțiilor valorificate;
 J — cantitate eliminată din fracțiile rezultate;
 K — cod eliminare;
 L — destinatarul fracțiilor eliminate;
 M — numele;
 N — CUI;
 O — date de contact;
 P — tone;
 R — număr de bucăți;
 S — date de contact (inclusiv țara);
 T — observații.

Tabelul 5 (Se completează pentru DEEE trimise la tratare în afara țării, corespunzător tabelului 2 coloana 8.)

Categoria DEEE tratate în afara țării*	Cantitate DEEE trimisă către tratare în afara țării	Cantitate valorificată din DEEE tratate	Cantitate reciclată din DEEE tratate	Cantitate eliminată din DEEE tratate
	tone	tone	tone	tone
TOTAL				

* Se va înscrie codul categoriilor de deșuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorul numit mai sus și despre gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice de către producătorul numit mai sus, pentru anul

Data

Reprezentant legal,

.....
 (numele, funcția, semnătura)

*ANEXA Nr. 7
 la procedură*

Formular de raportare pentru organizațiile colective — gestionarea DEEE

Numele organizației colective:

Numărul licenței:

Datele de contact ale organizației colective:

Tabelul 1 (Se completează pentru întreaga cantitate de DEEE gestionată de organizația colectivă.)

A	B	C	D*	E		F	G	H	I	J	K	
				L	M	L	L	%	L	%	L	M
TOTAL												

* Se va înscrie codul categoriilor de deșuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

- A — numele producătorului care a transferat responsabilitatea;
 B — număr unic de înregistrare în Registrul național al producătorilor de echipamente electrice și electronice;
 C — CUI-ul producătorului;
 D — categorii de DEEE;
 E — DEEE colectate;
 F — DEEE tratate;

G — DEEE valorificate;
 H — rata de valorificare;
 I — DEEE reciclate;
 J — rata de reciclare;
 K — DEEE refolosite ca aparate întregi;
 L — tone;
 M — număr de bucăți.

Tabelul 2 (Se completează pentru toate punctele de colectare cu care organizația colectivă are contract.)

A			B*	C		D		E**	F		G		H	I***			J		Observații****
K	L	M		N	O	N	O		N	O	N	O		K	L	M	N	O	
P																			

*Se va înscrie codul categoriilor de deșuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Sursa de colectare: gospodării particulare, persoane juridice, altele decât distribuitorii, distribuitori, operatori conform art. 10 alin (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, alte surse (se va specifica), alte puncte de colectare.

***În cazul în care DEEE dintr-o categorie au fost transmise către mai multe destinații se vor completa cantitățile pentru fiecare destinație în parte. Dacă destinatarul nu este din România, datele de contact vor cuprinde și numele țării.

****În coloana Observații se va completa destinația DEEE refolosite ca aparate întregi.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

A — operator economic colector;

B — categorii de DEEE;

C — stoc la 1 ianuarie;

D — DEEE colectate;

E — sursa de colectare;

F — DEEE refolosite ca aparate întregi;

G — DEEE trimise către: alte puncte de colectare, tratare în țară, tratare în afara țării;

H — scopul trimiterii (alte puncte de colectare/tratare în țară/tratare în afara țării);

I — operator economic către care sunt transmise DEEE;

J — stoc la 31 decembrie;

K — numele;

L — CUI;

M — date de contact;

N — tone;

O — număr de bucăți;

P — TOTAL.

Tabelul 3 (Se completează doar în cazul în care DEEE colectate au fost transmise de la colector către alt colector.)

A			B*	C		D		E**					F***				G	H					I	
J	K	L		M	N	M	N	J	K	O	M	N	M	N	O	K		M	N	O	K	P	M	N
Q																								

*Se va înscrie codul categoriilor de deșuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Sursa de colectare: gospodării particulare, persoane juridice, altele decât distribuitorii, distribuitori, operatori conform art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, alte surse (se va specifica), alte puncte de colectare.

***În cazul în care DEEE dintr-o categorie au fost transmise către mai multe destinații, se vor completa cantitățile pentru fiecare destinație în parte. Dacă destinatarul nu este din România, datele de contact vor cuprinde și numele țării.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

A — operatorul economic colector care a preluat DEEE;

B — categoria DEEE;

C — stoc la 1 ianuarie;

D — DEEE preluate de la alți colectori (alte puncte de colectare sau operatori conform art. 9 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015);

E — operatorul economic de la care au fost preluate DEEE;

F — cantitatea predată în vederea refolosirii ca aparate întregi;

G — scopul: predat tratate în România/în afara țării;

H — DEEE predate;

I — stoc la sfârșit de an;

J — numele;
 K — CUI;
 L — date de contact;
 M — tone;
 N — număr de bucăți;
 O — denumirea operatorului, date de identificare;
 P — documente conform Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006;
 Q — TOTAL.

Tabelul 4 (Se completează pentru toate instalațiile de tratare din România cu care organizația colectivă are contract.)

A			B*	C		D		E	F**	G	H***	I			J	K***	L			M****
N	O	P		Q	R	Q	R	Q	Q	Q		O	N	S	Q		O	N	S	
TOTAL																				

*Se va înscrie codul categoriilor de deșeuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Se vor înscrie codul și denumirea deșeurilor, conform Deciziei 2000/532/CE, modificată prin Decizia 2014/955/CE de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

***Conform Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

****În coloana Observații se vor completa următoarele, după caz: destinația DEEE refolosite ca aparate întregi, destinația componentelor recuperate pentru refolosire, destinatarul final al fracțiilor valorificate/eliminate, în cazul în care codurile de valorificare/eliminare înscrise sunt R 12, R 13/D 13, D 14, D 15.

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

A — operatorul economic tratator;
 B — categoria DEEE tratate;
 C — DEEE refolosite ca aparate întregi;
 D — cantitatea intrată în procesul de tratare;
 E — componente recuperate pentru refolosire;
 F — fracții rezultate în procesul de tratare a DEEE;
 G — cantitatea valorificată din fracțiile rezultate;
 H — cod valorificare;
 I — destinatarul fracțiilor valorificate;
 J — cantitatea eliminată din fracțiile rezultate;
 K — cod eliminare;
 L — destinatarul fracțiilor eliminate;
 M — observații;
 N — numele;
 O — CUI;
 P — date de contact;
 Q — tone;
 R — număr de bucăți;
 S — date de contact (inclusiv țara).

Tabelul 5 (Se completează pentru DEEE trimise la tratare în afara țării, corespunzător tabelului 2 coloana 8.)

Categorii DEEE tratate în afara țării*	Cantitate DEEE trimisă către tratare în afara țării	Cantitate valorificată din DEEE tratate	Cantitate reciclată din DEEE tratate	Cantitate eliminată din DEEE tratate
	tone	tone	tone	tone
TOTAL				

* Se va înscrie codul categoriilor de deșeuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte despre producătorii numiți mai sus și despre gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice introduse pe piața din România de către producătorii numiți mai sus, pentru anul

Data

Reprezentant legal,

.....
 (numele, funcția, semnătura)

- E* — DEEE colectate — provenite din alte surse decât gospodăriile particulare;
F — DEEE preluate de la alți colectori (alte puncte de colectare sau operatori conform art. 9 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice);
G — operatorul economic de la care au fost preluate DEEE;
H — cantitatea predată în vederea refolosirii ca aparate întregi;
I — cantitatea predată în vederea tratării/destinației DEEE în România;
J — DEEE transferate în UE/destinație;
K — DEEE exportate în afara UE/destinație;
L — stoc la sfârșit de an;
M — număr de bucăți;
N — tone;
O — denumirea operatorului, date de identificare;
P — CUI;
Q — țara, denumirea operatorului, date de identificare;
R — documente conform Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri;
S — TOTAL.

Tabelul 2 — DEEE tratate

A*	B	C	D		E	F	G***	H****		I	J	K	L***	M****		N	O	P
	Q	Q	R**	Q	Q	Q		S	T			Q		S	T			Q
U																		

*Se va înscrie codul categoriilor de deșeuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

**Se vor înscrie codul și denumirea deșeurii, conform Deciziei 2000/532/CE, modificată prin Decizia nr. 2014/955/CE de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

***Conform Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

****În cazul în care DEEE dintr-o categorie au mai mulți destinatari se vor completa cantitățile pentru fiecare destinație în parte.

NOTĂ:

Tabelul 1 coloana 3 = Tabelul 2 coloana 1 pentru fiecare categorie.

Cantitate intrată în procesul de tratare = componente recuperate pentru refolosire + fracții rezultate, pentru fiecare categorie de DEEE

Fracții rezultate în procesul de tratare a DEEE (coloana 4) + stoc la început de an (coloana 5) = cantitate valorificată (coloana 6) + cantitate eliminată (coloana 12) + stoc la sfârșit de an (coloana 18)

Semnificația coloanelor din tabelul de mai sus este următoarea:

A — categoria DEEE;

B — cantitatea intrată în procesul de tratare;

C — componente recuperate pentru refolosire;

D — fracții rezultate în procesul de tratare a DEEE;

E — stoc la început de an din fracțiile rezultate;

F — cantitatea valorificată din fracțiile rezultate;

G — cod valorificare;

H — destinatarul fracțiilor valorificate;

I — documente conform Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri în cazul transferurilor transfrontiere;

J — destinatar final (Se va completa în cazul în care în coloana „Cod valorificare” apare R12 sau R13.);

K — cantitate eliminată din fracțiile rezultate;

L — cod eliminare;

M — destinatarul fracțiilor eliminate;

N — documente conform Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 în cazul transferurilor transfrontiere;

O — destinatar final (Se va completa în cazul în care în coloana „Cod eliminare” apare D13, D14 sau D15.);

P — stoc la sfârșit de an din fracțiile rezultate;

Q — tone;

R — tip de deșeu;

S — CUI;

T — date de identificare (inclusiv țara);

U — TOTAL.

Tabelul 3 — Producători individuali/organizații colective care au contract cu instalația de tratare

Categoria DEEE*	Producători individuali			Organizații colective		
	Numele	CUI	Nr. de înregistrare în Registrul național al producătorilor	Numele	CUI	Numărul licenței de operare

* Se va înscrice codul categoriilor de deșeuri de echipamente electrice și electronice prevăzute în anexa nr. 11 la procedură.

Subsemnatul declar că informațiile furnizate sunt adevărate și oferă date exacte privind gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice, pentru anul

Data

Reprezentant legal,

.....
(numele, funcția, semnătura)

*ANEXA Nr. 11
la procedură*

Categoriile de EEE reglementate de art. 2 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice/categoriile de DEEE

1. Echipamente de transfer termic
2. Ecrane, monitoare și echipamente care conțin ecrane cu o suprafață mai mare de 100 cm²
3. Lămpi
4. Echipamente de mari dimensiuni (având oricare dintre dimensiunile externe mai mare de 50 cm)
 - 4a. Echipamente de mari dimensiuni (fără panouri fotovoltaice)
 - 4b. Panouri fotovoltaice
5. Echipamente de mici dimensiuni (nicio dimensiune externă mai mare de 50 cm)
6. Echipamente informatice și de telecomunicații de dimensiuni mici (nicio dimensiune externă mai mare de 50 cm)

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN
privind ieșirea din vigoare a unui tratat internațional

În temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, constatând că părțile au îndeplinit procedurile legale necesare pentru ieșirea din vigoare a tratatului internațional menționat mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) La data de 21 mai 2019 va ieși din vigoare, prin acordul părților, cu efecte depline, Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Varșovia la 23 iunie 1994, ratificat prin Legea nr. 109/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 2 decembrie 1994.

(2) Textul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia privind încetarea Acordului dintre Guvernul

României și Guvernul Republicii Polonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Varșovia la 23 iunie 1994, acord prin schimb de note verbale*) semnat la București la 14 martie 2018 și, respectiv, la București la 18 iunie 2018, este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleșcanu

București, 8 aprilie 2019.
Nr. 618.

*) Traducere.

AMB.BUKA.241.2018

Ambasada Republicii Polonia la București prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și cu referire la Nota verbală a Ministerului nr. H2-2/699 din 14 martie 2018 are onoarea de a informa că Guvernul Republicii Polonia este de acord să încheie următorul Acord între Guvernul Republicii Polonia și Guvernul României privind încetarea Acordului dintre Guvernul Republicii Polonia și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la 23 iunie 1994 la Varșovia (denumit în continuare „Acordul”):

1. Acordul dintre Guvernul Republicii Polonia și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la 23 iunie 1994 la Varșovia, încetează.

2. Părțile la Acord convin asupra faptului că, în ceea ce privește investițiile făcute anterior datei încetării Acordului menționat în paragraful 1, niciuna dintre prevederile acestuia nu rămâne în vigoare.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE DIN ROMÂNIA

DEPARTAMENTUL DE RELAȚII BILATERALE, COOPERARE REGIONALĂ ȘI EXTINDERE UE

cu copie la:

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE DIN ROMÂNIA

DEPARTAMENTUL DE PROTOCOL

Nota verbală nr. H2-2/699 din 14 martie 2018 și prezenta notă verbală vor constitui Acordul dintre Guvernul Republicii Polonia și Guvernul României privind încetarea Acordului dintre Guvernul Republicii Polonia și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la 23 iunie 1994 la Varșovia. Acordul va intra în vigoare după 3 luni de la primirea notificării de către partea polonă privind finalizarea procedurilor interne.

Ambasada Republicii Polone folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerații.

București, 18 iunie 2018

Nr. H2-2/699

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Polonia la București și are onoarea de a propune încheierea următorului Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia privind încetarea Acordului dintre Guvernul Republicii Polonia și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la 23 iunie 1994 la Varșovia (denumit în continuare „Acordul”):

1. Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la 23 iunie 1994 la Varșovia, încetează.

2. Părțile la Acord convin asupra faptului că, în ceea ce privește investițiile făcute anterior datei încetării Acordului menționat în paragraful 1, niciuna dintre prevederile acestuia nu rămâne în vigoare.

Ministerul Afacerilor Externe al României propune ca, în măsura în care Guvernul Republicii Polonia este de acord cu cele de mai sus, prezenta notă împreună cu nota verbală de răspuns să constituie Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia privind încetarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia în ceea ce privește promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la 23 iunie 1994 la Varșovia.

Având în vedere că România a finalizat deja procedurile interne necesare, Acordul va intra în vigoare în termen de 3 luni de la primirea notificării de la partea polonă privind finalizarea procedurilor interne.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Polonia la București asigurarea înaltei sale considerații.

București, 14 martie 2018

Ambasada Republicii Polonia

— în oraș —

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind publicarea efectuării radierii din Registrul general
și Registrul special Instituției Financiare Nebancare a Societății ZAPLO IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general și Registrul special Instituției Financiare Nebancare, formulată de către Societatea ZAPLO IFN — S.A. prin Scrisoarea nr. 4.326 din 28.01.2019, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 1 coroborat cu pct. 1 din anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și al prevederii Hotărârii Parlamentului României nr. 42/2017 privind numirea unui membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general și Registrul special Instituției Financiare Nebancare ținute la Banca Națională a României a Societății ZAPLO IFN — S.A., cu sediul în București, str. Nicolae Caramfil nr. 49, etajul 3, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/12031/2014, cod unic de înregistrare 33702265, înscrisă în Registrul general și în Registrul special Instituției Financiare Nebancare cu nr. RG-PJR-41-110297, respectiv nr. RS-PJR-41-110104 la secțiunea k) „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 aprilie 2019.
Nr. 358.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției
Financiare Nebancare a Societății SIGMA LEASING IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general Instituției Financiare Nebancare a Societății SIGMA LEASING IFN — S.A., formulată de către lichidatorul judiciar SIBINSOLV IPURL prin Scrisoarea nr. 1.447 din 2.02.2019, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 1 coroborat cu pct. 1 din anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și al prevederii Hotărârii Parlamentului României nr. 42/2017 privind numirea unui membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare ținut la Banca Națională a României a Societății SIGMA LEASING IFN — S.A., cu sediul în Sibiu, Calea Poplăcii nr. 104, județul Sibiu, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J32/1434/2003, cod unic de înregistrare 15880175, înscrisă în Registrul general Instituției Financiare Nebancare cu nr. RG-PJR-33-110046, la secțiunea k) „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 aprilie 2019.
Nr. 359.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

